

EU-rettsaker som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 26. oktober 2012

-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	6
RETTSAKER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	6
<i>Vedlegg XX Miljø</i>	6
<i>Kapittel I Allment.....</i>	6
32010R0066 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 66/2010 av 25. november om EUs miljømerke (vedlegg XX kap I BLD gr1)	6
RETTSAKER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	7
<i>Vedlegg XX Miljø</i>	7
<i>Kapittel I Allment.....</i>	7
32010D0709 Kommisjonsbeslutning av 22. november 2010 om opprettelse av Den Europeiske Unions Miljømerkekomite (vedlegg XX kap I BLD gr3)	7
32011D0263 Kommisjonens vedtak av 28. april 2011 om fastsettelse av kriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til vaskemidler for oppvaskmaskiner (vedlegg XX kap I BLD gr3).....	8
32011D0264 Kommisjonens vedtak av 28. april 2011 om fastsetting av miljøkriterier for tildeling av EUs miljømerke til tøyvaskemidler (vedlegg XX kap I BLD gr3).....	9
32011D0330 Kommisjonsvedtak av 6. juni 2011 om etablering av miljøkriterier for tildeling av EUs miljømerke til bærbare datamaskiner (vedlegg XX kap I BLD gr3).....	9
32011D0331 Kommisjonens vedtak av 6. juni 2011 om etablering av miljøkriterier for tildeling av EUs miljømerke til lyskilder (vedlegg XX kap I BLD gr3)	10
32011D0333 Kommisjonsvedtak 2011/333/EU av 7. juni 2011 om etablering av miljøkriterier for tildeling av EUs miljømerke til kopipapir og grafisk papir (vedlegg XX kap I BLD gr3).....	10
32011D0337 Kommisjonens vedtak av 9. juni 2011 om fastsettelse av reviderte kriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til personlige datamaskiner (vedlegg XX kap I BLD gr3)	11
32011D0381 Kommisjonens vedtak av 24. juni 2011 om fastsettelse av reviderte kriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til smøremidler (vedlegg XX kap I BLD gr3).....	11
32011D0382 Kommisjonens vedtak av 24. juni 2011 om fastsettelse av kriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til håndoppvaskmidler (vedlegg XX kap I BLD gr3).....	12
32011D0383 Kommisjonens vedtak av 28. juni 2011 om fastsettelse av kriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til vaskemidler for universalrengjøring og sanitærrengjøring (vedlegg XX kap I BLD gr3)	13
-FINANSDEPARTEMENTET	14
RETTSAKER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	14
<i>Protokoll 10 om forenkling av kontroll og formaliteter i forbindelse med godstransport</i>	14
<i>EØS-komiteebeslutning om endring av protokoll 10 (prot 10 FIN gr2)</i>	14
-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET	15
RETTSAKER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	15
<i>Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold</i>	15
<i>Kapittel I Veterinære forhold.....</i>	15
32011D0825 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2011/825/EU som endrer vedtak 2010/221/EU om nasjonale tiltak for å hindre introduksjon av enkelte sykdommer hos akvatiske dyr til deler av Irland, Finland og Sverige (vedlegg I kap I FGD gr2)	15
FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/ LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	17
RETTSAKER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	17

<i>Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold</i>	17
<i>Kapittel II Fôrvarer</i>	17
<i>32012R0277 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 277/2012 av 28. mars 2012 som endrer vedlegg I og II til Det europeiske parlaments- og rådsdirektiv 2002/32/EF om maksimum grenseverdier og terskelverdier for dioksiner og polyklorerte bifenyler (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2)</i>	17
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	19
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	19
<i>Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering</i>	19
<i>Kapittel XXX Medisinsk utstyr</i>	19
<i>32012R0207 Kommissjonsforordning (EU) nr. 207/2012 av 9. mars 2012 om elektroniske bruksanvisninger til medisinsk utstyr (vedlegg II kap XXX HOD gr2)</i>	19
-HELSE-OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	21
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	21
<i>Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold</i>	21
<i>Kapittel I Veterinære forhold</i>	21
<i>32012D0111 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/111/EU av 10. februar 2012 om som endrer vedtak 2007/453/EF når det gjelder BSE-status i Danmark og Panama (vedlegg I kap I HOD/LMD gr2)</i>	21
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	21
<i>Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold</i>	21
<i>Kapittel II Fôrvarer</i>	21
<i>32012H0154 Kommissjonsanbefaling 2012/154/EU av 15. mars 2012 om kontroll med forekomsten av ergot-alkaloider i fôr og næringsmidler (vedlegg I kap II HOD/LMD gr3)</i>	21
-JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET	23
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	23
<i>Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering</i>	23
<i>Kapittel XIX Generelle bestemmelser innen området tekniske handelshindringer</i>	23
<i>32010D0376 Kommissjonsbeslutning 2010/376/EF om sikkerhetskrav som skal oppfylles i europeiske standarder for visse produkter i barns sovemiljø i henhold til direktiv 2001/95/EF (vedlegg II kap XIX JD gr3)</i>	23
<i>32010D0011 Kommissjonsbeslutning 2010/11/EF av 7. januar 2010 om sikkerhetskrav som skal utarbeides i Europeisk standard for forbrukermonterte barnesikre sikkerhetslåser for vinduer og balkongdører i samsvar med det alminnelige produktsikkerhetsdirektivet (ASPD) 2001/95/EF (vedlegg II kap XIX JD gr3)</i>	24
<i>Vedlegg XX Miljø</i>	24
<i>Kapittel IV Kjemikalier, industriell risiko og bioteknologi</i>	24
<i>32009D0010 Kommissjonsbeslutning 2009/10/EU av 2. desember 2008 for etablering av et særskilt skjema for rapportering av storulykker (vedlegg XX JD gr3)</i>	24
-KOMMUNAL – OG REGIONALDEPARTEMENTET	26
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	26
<i>Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering</i>	26
<i>Kapittel XXI Byggevarer</i>	26
<i>32010D0081 Kommissjonsvedtak 2010/81/EF av 9. februar 2010 om klassifisering av visse byggevarers yteevne med hensyn til reaksjon ved brann for lim til keramiske fliser (vedlegg II kap XXI KRD gr3)</i>	26
<i>32010D0082 Kommissjonsvedtak 2010/82/EF av 9. februar 2010 om klassifisering av visse byggevarers yteevne med hensyn til reaksjon ved brann for dekorative veggbekledninger i ruller og i form av paneler (vedlegg II kap XXI KRD gr3)</i>	27

32010D0083 Kommisjonsvedtak 2010/83/EF av 9. februar 2010 om klassifisering av visse byggevarers yteevne med hensyn til reaksjon ved brann for lufttørkende fugemasser (vedlegg II kap XXI KRD gr3).....	27
32010D0085 Kommisjonsvedtak 2010/85/EF av 9. februar 2010 om klassifisering av visse byggevarers yteevne med hensyn til reaksjon ved brann for så vidt angår sementbaserte avrettingsmasse, kalsiumsulfatbaserte avrettingsmasse og kunstharpiksbaserte avrettingsmasse (vedlegg II kap XXI KRD gr3).....	28
32010D0679 Kommisjonsvedtak 2010/679/EU av 8. november 2010 som endrer kommisjonsvedtak 95/467/EU - Endring i attesting av samsvar med tekniske spesifikasjoner for skorstein, røykrør, og særlige byggevarer (vedlegg II kap XIX KRD gr3)	29
32010D0683 Kommisjonsvedtak 2010/683/EU av 9. november 2010 som endrer vedtak 97/555/EF om framgangsmåten for samsvarsattesting av byggevarer i medhold av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til sement, byggekalk og andre hydrauliske bindemiddel (vedlegg II kap XXI KRD gr3).....	30
32010D0737 Kommisjonsvedtak 2010/737/EU av 2. desember 2010 om klassifisering av visse byggevarers yteevne med hensyn til reaksjon ved brann når det gjelder stålplater med coating av polyester og plastisol (vedlegg II kap XXI KRD gr3).....	32
32010D0738 Kommisjonsvedtak 2010/738/EU av 2. desember 2010 om opprettelse av klassifisering av byggevarers yteevne ved brannpåvirkning for avstøpninger av fibrøs gips (vedlegg II kap XXI KRD gr3).....	33
32011D0014 Kommisjonsvedtak 2011/14/EU av 13. januar 2011 som endrer vedtak 97/556/EF om prosedyren for attesting av samsvar med produktkrav for byggevarer i henhold til artikkel 20, stk. 2, i rådsdirektiv 89/106/EØF angående komposittsystemer og -sett til utvendig varmeisolering med puss (vedlegg II kap XXI KRD gr3).....	34
32011D0019 Kommisjonsbeslutning 2011/19/EU om prosedyre for attesting av samsvar med tekniske spesifikasjoner for fugemasse for ikke-konstruksjonsmessige bygninger og gangveier (vedlegg II kap XXI KRD gr3)	35
32011D0232 Kommisjonsvedtak 2011/232/EU av 11. april 2011 som endrer kommisjonsvedtak 2000/367/EF om klassifisering av brannmotstanden til byggevarer, byggverk og deler av byggverk (vedlegg II kap XXI KRD gr3).....	37
32011D0246 Kommisjonsbeslutning 2011/246/EU som endrer vedtak 1999/93/EF om prosedyren for attesting av byggevarer i henhold til artikkel 20, stk. 2, i rådsdirektiv 89/106/EØF hva gjelder dører, vinduer, lemmer, skodder og porter og tilhørende beslag (vedlegg II kap XXI KRD gr3).....	38
32011D0284 Kommisjonsvedtak 2011/284/EU av 12. mai 2011 om prosedyren for attesting av byggevarer i henhold til artikkel 20, stk. 2, i rådsdirektiv 89/106/EØF med hensyn til elektrisitetskabler, styrekabler og kommunikasjonskabler (vedlegg II kap XXI KRD gr3)	39
32012D0201 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/201/EU av 26. mars 2012 som endrer vedtak 98/213/EF om prosedyren for attesting av byggevarer i henhold til artikkel 20, stk. 2, i rådsdirektiv 89/106/EØF hva angår innvendige skillevegger (vedlegg II kap XXI KRD gr3)	40
32012D0202 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/202/EU av 29. mars 2012 som endrer vedtak 1999/94/EF om prosedyren for attesting av byggevarer i henhold til artikkel 20, stk. 2, i rådsdirektiv 89/106/EØF hva angår ferdigstøpte byggevarer av normal-, lett- eller porebetong (vedlegg II kap XXI KRD gr3).....	41
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	44
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	44
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	44
Kapittel I Veterinære forhold.....	44
32012R0200 Kommisjonsforordning (EF) nr. 200/2012 av 8. mars 2012 vedrørende et unionsmål for reduksjon av Salmonella enteritidis og Salmonella typhimurium i flokker av slaktekylling, som angitt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 (vedlegg I kap I LMD gr2).....	44

32012R0176 Kommisjonens forordning (EU) nr. 176/2012 av 1. mars 2012 om endring av bilag B, C og D til Rådets direktiv 90/429/EØF om dyrehelse krav for brucellose og Aujeszky's disease (vedlegg I kap I LDM gr2).....	45
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	46
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold.....	46
Kapittel I Veterinære forhold.....	46
32012R0233 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 233/2012 av 16. mars 2012 om gjennomføring av Europaparlamentets- og Rådets gjennomføringsforordning (EF) nr. 999/2001 når det gjelder godkjenning av endret skrapesjukekontrollprogram i Danmark (vedlegg I kap I LMD gr3).....	46
32011D0396 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2011/396/EU av 4. juli 2011 om godkjenning av et laboratorium i Japan til å utføre serologiske tester for å kontrollere effektiviteten av rabiesvaksiner (vedlegg I kap I LMD gr3)	46
-MILJØVERNDEPARTEMENTET	48
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	48
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	48
Kapitel XV Farlige stoffer.....	48
32012R0412 Kommisjonsforordning (EU) nr. 412/2012 av 15. mai 2012 om endring av vedlegg XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH (vedlegg II kap XV MD gr2)	48
Vedlegg XX Miljø	49
Kapittel III Luft.....	49
32011R0291 Kommisjonsforordning (EU) nr. 291/2011 av 24. mars 2011 om kritisk bruk av kontrollerte stoffer til laboratorie- og analytiske formål i EU, jf. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1005/2009 av 16. september 2009 om stoffer som bryter ned ozonlaget (vedlegg XX kap III MD gr2)	49
32010R0744 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 744/2010 om stoffer som bryter ned ozonlaget. Kritisk bruk av halon (vedlegg XX kap III MD gr2).....	50
32009R1005 Europaparlaments - og rådsforordning (EF) nr. 1005/2009 av 16. september 2009 om stoffer som bryter ned ozonlaget (vedlegg XX kap III MD gr2).....	51
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	52
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	52
Kapittel XIX Generelle bestemmelser innen området tekniske handelshindringer.....	52
32012D0048 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2012/48/EU av 26. januar 2012 om forlengelse av gyldigheten av beslutning 2009/251/EF om et krav til medlemsstatene om å sørge for at produkter som inneholder biocidet dimetylfumarat ikke skal omsette etter gjøres tilgjengelig på markedet (vedlegg II kap XIX MD gr3)	52
-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET	53
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	53
Vedlegg XIII Transport	53
Kapittel V Sjøtransport	53
32011R1286 Kommisjonsforordning 1286/2011 av 9. desember 2011 om vedtakelse av en felles metode for undersøkelse av ulykker og hendelser til sjøs, utviklet i henhold til artikkel 5 (4) i direktiv 2009/18 (vedlegg XIII kap V NHD gr2).....	53
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	54
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	54
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	54
Kapittel I Kjøretøyer.....	54

32012R0347 Kommisjonsforordning (EU) Nr. 347/2012 av 16. april 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 med hensyn til kravene ved typegodkjenning av visse klasser av motorkjøretøyer når det gjelder avanserte nødbremsesystemer (vedlegg II kap I SD gr 2) 54

32012R0351 Kommisjonsforordning (EU) nr. 351/2012 av 23. april 2012, som implementerer europaparlaments- og rådsforordning (EF) No. 661/2009, når det gjelder typegodkjenningskrav for kjørefeltvarsler (Lane Departure Warning, LDW) i kjøretøy (vedlegg II kap I SD gr2)..... 55

-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Allment

32010R0066 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 66/2010 av 25. november om EUs miljømerke (vedlegg XX kap I BLD gr1)

Sammendrag av innhold

Ecolabelling (Blomsten) er EUs miljømerke, opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstillende en rekke strenge helse- og miljøkrav. Erfaringene ved anvendelse av forordning om "Blomsten" (EF) nr. 1980/2000 viste at det var behov for å øke effektiviteten og strømlinjeforme driften av ordningen. De viktigste endringene i den nye forordningen, nr. 66/2010/EF er:

Tiltak for å øke bruken av miljømerket

For å begrense antallet miljømerkeordninger og for å tilskynde til bedre miljøprestasjoner i alle sektorer, hvor miljøbelastningen spiller en rolle for forbrukerens valg, bør muligheten for å anvende EU-miljømerket utvides. Gebyrene knyttet til søknad og bruk av EU-miljømerket reduseres vesentlig både for å øke anvendelsen av EU-miljømerket og for å gi et incitament til dem som har produkter som oppfyller EU-miljømerkekriteriene. Søknadsgebyret skal svare til de reelle administrasjonskostnadene til behandlingen av søknaden. Gebyret skal ikke være lavere enn 200 euro og ikke høyere enn 1 200 euro. Det innføres en spesialbestemmelse når det gjelder gebyrer for små og mellomstore virksomheter, microvirksomheter og næringsdrivende fra utviklingsland.

Klarere betingelser og prosedyrer

Det fastsettes betingelser for anvendelsen av EU-miljømerket. For å sikre at betingelsene overholdes, kreves det at de ansvarlige organer foretar verifikasjoner og forbyr anvendelse av EU-miljømerket i de tilfeller betingelsene for bruk ikke er overholdt. Det innføres en mal for kriteriedokumentene for å sikre bedre brukervennlighet.

Oppfølging for EU/EØS-statene

Foreliggende forordning (nr. 66/2010) har noen bestemmelser som refererer til grønne offentlige innkjøp. Grønne offentlige innkjøp er også et tema i pågående revisjon av EU-reglene om offentlige innkjøp.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Art 175.1.

Gjeldende norsk lovgivning og politikk på området:

Ecolabelling (Blomsten) er EUs miljømerke, opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen "Blomsten" er en del av EØS-avtalen gjennom innlemmelse av forordning nr. 1980/2000 i EØS-avtalen.

Gjennomføringen i norsk rett av forordning nr. 1980/2000 skjedde ved at det i § 6 b (nå § 9) første ledd i lov om merking av forbruksvarer (merkeloven) ble fastsatt at rådsforordning nr. 1980/2000 gjelder som lov med de tilpasninger som følger av vedlegg XX, protokoll 1 til EØS-avtalen og EØS-avtalen for øvrig.

Stiftelsen Miljømerking ivaretar funksjonen som nasjonalt organ for den nordiske miljømerkeordningen ("Svanemerket" og for EUs miljømerkeordning Blomsten. Per i dag brukes "Blomsten" i liten grad, mens Svanen både er mye brukt og godt kjent.

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av forordning nr. 66/2010 vil skje ved endring i merkeloven. Departementet vil foreslå at den nye bestemmelsen utarbeides som den eksisterende, slik at det kun er henvisningen til rådsforordningen som endres. Teksten i den nye forordningen vil bli tatt inn i etterkant av lovteksten. Dette innebærer at forordningen blir gjort gjeldende som norsk lov. Forordningen krever at det innføres sanksjoner for overtredelser av forordningen. Dette vil ivaretas ved sanksjonsbestemmelser i markedsføringsloven, samt sanksjoner som følger direkte av vedlegg IV til forordningen (standardkontrakt for bruk av merkeordningen).

Administrative og økonomiske konsekvenser

De som ønsker å benytte "Blomsten" vil få reduserte kostnader. Endringene i forordningen vil ikke medføre økte kostnader for det offentlige. Reduserte gebyrer knyttet til søknad og bruk av EUs miljømerket "Blomsten" vil kunne gi en vridning av konkurransesituasjonen mellom de to miljømerkene "Svanen" og "Blomsten". Dette kan på sikt medføre inntektssvikt til arbeidet med miljømerking. Det er ikke utover dette identifisert rettslige, økonomiske eller administrative konsekvenser knyttet til innlemmelse av direktivet i EØS-avtalen.

Ettersom rettsakten vil kreve lovendring vil det tas artikkel 103-forbehold ved innlemmelse i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Forslag til gjennomføring av forordningen ved en endring i merkeloven ble sendt på høring i 2010. Finansdepartementet, Miljøverndepartementet og Nærings- og handelsdepartementet hadde ingen merknader. Norsk Industri ga uttrykk for at det er viktig å se merkeordninger og miljøvaredeklarasjoner i sammenheng og harmonisere kriterier mellom EU-blomsten og svanemerking, der dette er mulig.

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø som fant den EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Allment

32010D0709 Kommisjonsbeslutning av 22. november 2010 om opprettelse av Den Europeiske Unions Miljømerkekomité (vedlegg XX kap I BLD gr3)

Sammendrag av innhold

I henhold til forordning (EF) nr. 66/2010 skal EU-miljømerkekriteriene fastsettes med bistand fra Den Europeiske Unions Miljømerkekomité. (forordningen er ikke tatt inn i EØS-avtalen ennå). Av hensyn til den brede offentlige aksept av EUs miljømerkeordning er det viktig at Miljømerkekomiteens medlemmer omfatter ikke-statlige organisasjoner på miljøområdet og forbrukerorganisasjoner sammen med de ansvarlige organene i statene. Kommisjonens beslutning 2010/709 erstatter Kommisjonens beslutning 2000/730/EF om opprettelse av Den Europeiske Unions Miljømerkekomité.

Den Europeiske Miljømerkekomiteen opprettes ved beslutningen. Miljømerkekomiteens medlemmer utnevnes av Kommisjonen. Miljømerkekomiteen sammensettes av medlemsstatenes ansvarlige organer, representanter fra medlemsstatene i Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet (EØS-området) og representanter for følgende organisasjoner.

- a) Den Europeiske Forbrukerorganisasjonen (BEUC)
- b) Det Europeiske Felleskap av Samvirkeforeninger (EUROCOOP)
- c) Det Europeiske Miljøkontor
- d) Business Europe
- e) Den Europeiske Organisasjonen for Håndverk og Små og Mellomstore Virksomheter (UEAPME)
- f) EUROCOMMERCE

Kommisjonen kan om nødvendig endre sammensetningen av Miljømerkekomiteen. Hvert av medlemmene i Miljømerkekomiteen utpeker en kontaktperson. Miljømerkekomiteen vedtar sine vedtekter i samråd med Kommisjonen. Kommisjonen godtgjør reiseutgifter og eventuelle oppholdsutgifter for medlemmene i forbindelse med Miljømerkekomiteens arbeid innenfor det årlige budsjettet som er bestemt for slike utgifter.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten er: Forordning (EF) nr. 66/2010 skal tas inn som et vedlegg til lov 18. desember 1981 nr. 90 om merking av forbruksvarer m.v. Denne forordningen er imidlertid ikke tatt inn i EØS-avtalen ennå. Ecolabelling (Blomsten) er EUs miljømerke, opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter Blomsten i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig ordning.

Kommisjonsbeslutning 2010/709/EU vil ikke medføre endring i norsk lovgivning eller annet regelverk. Rettsakten antas ikke å medføre administrative eller økonomiske konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeidsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0263 Kommisjonens vedtak av 28. april 2011 om fastsettelse av kriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til vaskemidler for oppvaskmaskiner (vedlegg XX kap I BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kriteriedokumentet, som ble vedtatt 28. april 2011, er en revisjon av et tidligere kommisjonsvedtak 2003/31/EF. Kriteriene søker å begrense bruken av miljøfarlige stoffer basert på testing av ingrediensene med hensyn på toksisitet, biologisk nedbrytbarhet og bio-akkumulering. Enkelte kjemikalier med kjent helse- og/eller miljøskadelig effekt er ekskludert for bruk i miljømerkede produkter. En vesentlig endring fra forrige versjon av kriteriene er at det ikke lenger stilles krav om at tensider skal være nedbrytbare under anaerobe forhold (i slam og sedimenter uten tilgang på oksygen). Det er i stedet stilt krav om at produktene kan inneholde en begrenset mengde organiske stoffer som ikke er anaerobt nedbrytbare. Det norske ansvarlige organet var kritiske til denne endringen, og ønsket fortsatt totalforbud mot slike tensider.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Ecolabelling (Blomsten) er EUs miljømerke, opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter Blomsten i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstillende en rekke strenge helse- og miljøkrav. Det finnes også kriterier i den nordiske miljømerkeordningen, Svanemerket, maskinoppvaskmidler. Blomstens kriterier er bygget opp på en noe annen måte, men kriteriene anses som sammenlignbare i de to ordningene, med unntak av det nevnte krav til tensider.

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få noen rettslige, økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeidsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og

inkluderingsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0264 Kommissjonens vedtak av 28. april 2011 om fastsetting av miljøkriterier for tildeling av EUs miljømerke til tøyvaskemidler (vedlegg XX kap I BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kriteriedokumentet, som ble vedtatt 28.04.2011, er en revisjon av tidligere, kriteriedokument, Kommissjonsvedtak 2003/200/EF. Kriteriene søker å begrense bruken av miljøfarlige stoffer basert på testing av ingrediensene med hensyn til toksisitet, biologisk nedbrytbarhet og bio-akkumulering. Enkelte kjemikalier med kjente helse- og/eller miljøskadelig effekt er ekskludert for bruk i miljømerkede produkter.

En vesentlig endring fra forrige versjon av kriteriene er at det ikke lenger stilles krav om at tensider skal være nedbrytbare under anaerobe forhold (i slam og sedimenter uten tilgang på oksygen). Det er i stedet stilt krav om at produktene kan inneholde en begrenset mengde organiske stoffer som ikke er anaerobt nedbrytbare. Det norske ansvarlige organet var kritiske til denne endringen, og ønsket fortsatt totalforbud mot slike tensider.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Ecolabelling (Blomsten) er EUs miljømerke, opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter Blomsten i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstiller en rekke strenge helse- og miljøkrav.

Det finnes også kriterier i den nordiske miljømerkeordningen, Svanemerket, for denne typen vaskemidler. Blomstens kriterier er bygget opp på en noe annen måte, men kriteriene anses som sammenlignbare i de to ordningene, med unntak av det nevnte krav til tensider.

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få noen rettslige, økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeidsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0330 Kommissjonsvedtak av 6. juni 2011 om etablering av miljøkriterier for tildeling av EUs miljømerke til bærbare datamaskiner (vedlegg XX kap I BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kriteriedokumentet, som ble vedtatt 6. Juni 2011, representerer en revisjon av et tidligere kommissjonsvedtak 2005/343/EF. Nøkkeltakeriene omhandler reduksjon av miljøbelastninger relatert til energiforbruk, ressursbruk og bruk av helse- og miljøfarlige stoffer. Kriteriene er strammet inn på alle områder i forhold til tidligere kriterier, og det tillates nå ikke bruk av skjermer som inneholder kvikksølv. Dette innebærer at bare personlige datamaskiner med LED-belysning kan miljømerkes.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Ecolabelling (Blomsten) er EUs miljømerke, opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen. Stiftelsen Miljømerking forvalter Blomsten i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstiller en rekke strenge helse- og miljøkrav. Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få noen rettslige, økonomiske eller administrative konsekvenser, ettersom bruk av merket er frivillig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeidsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Det er utarbeidet kriterier for miljømerking av disse produktene også i det nordiske miljømerket Svanen. Kravene i de to ordningene er i det vesentlige sammenfallende.

32011D0331 Kommisjonens vedtak av 6. juni 2011 om etablering av miljøkriterier for tildeling av EUs miljømerke til lyskilder (vedlegg XX kap I BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kriteriedokumentet, som ble vedtatt av Kommisjonen 6. juni 2011, er en revisjon av tidligere kommisjonsvedtak 2002/747/EF for miljømerking av lyspærer. Det stilles krav til energieffektivitet og kvikksølvinnhold, foruten krav til emballasje og produktinformasjon til forbruker. Kravene til energiforbruk og til lysstyrke referer til Kommisjonen direktiv 98/11/EF vedrørende energieffektivitet av lyspærer, og bare lyspærer som tilfredsstiller de strengeste energikravene kan miljømerkes.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Ecolabelling (Blomsten) er EUs miljømerke, opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter Blomsten i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstiller en rekke strenge helse- og miljøkrav. Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til vedtaket. Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få noen rettslige, økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeidsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0333 Kommisjonsvedtak 2011/333/EU av 7. juni 2011 om etablering av miljøkriterier for tildeling av EUs miljømerke til kopipapir og grafisk papir (vedlegg XX kap I BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kriteriedokumentet som ble vedtatt 7. juni 2011 fastsetter kriterier for tildeling av EUs miljømerke, Blomsten, til kopipapir og grafisk papir. Kriteriene setter strenge miljø- og helsekrav til produktene og til produksjonen av disse, der det er fokusert på blant annet utslipp ved papirproduksjonen, energibruk, bærekraftig skogbruk og miljø- og helsefarlige kjemikalier. Kravene er strammet inn i forhold til tidligere kriteriedokument, spesielt med hensyn til energiforbruk og kravet til bruk av sertifisert trevirke. Det nordiske miljømerket Svanen har også kriterier for denne produktgruppen. Kravene til EUs miljømerke, Blomsten, ansees like strenge som Svanens.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Gjennomføring vil ikke medføre endring i norsk lovgivning eller annet regelverk.

Ecolabelling (Blomsten) er EUs miljømerke, opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen. Stiftelsen Miljømerking forvalter Blomsten i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstillende en rekke strenge helse- og miljøkrav.

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få noen rettslige, økonomiske eller administrative konsekvenser, ettersom bruk av merket er frivillig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeidsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0337 Kommisjonens vedtak av 9. juni 2011 om fastsettelse av reviderte kriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til personlige datamaskiner (vedlegg XX kap I BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kriteriedokumentet, som ble vedtatt 9. juni 2011, representerer en revisjon av et tidligere kommisjonsvedtak 2005/341/EF. Nøkkelkriteriene omhandler reduksjon av miljøbelastninger relatert til energiforbruk, ressursbruk og bruk av helse- og miljøfarlige stoffer. Kriteriene er strammet inn på alle områder i forhold til tidligere kriterier, og det tillates nå ikke bruk av skjermer som inneholder kvikksølv. Dette innebærer at bare personlige datamaskiner med LED-belysning kan miljømerkes.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Ecolabelling (Blomsten) er EUs miljømerke, opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen. Stiftelsen Miljømerking forvalter Blomsten i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstillende en rekke strenge helse- og miljøkrav. Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få noen rettslige, økonomiske eller administrative konsekvenser, ettersom bruk av merket er frivillig.

Det er utarbeidet kriterier for miljømerking av disse produktene også i det nordiske miljømerket Svanen. Kravene i de to ordningene er i det vesentlig sammenfallende.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeidsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0381 Kommisjonens vedtak av 24. juni 2011 om fastsettelse av reviderte kriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til smøremidler (vedlegg XX kap I BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kriteriedokumentet, som ble vedtatt 24. juni 2011, er en revisjon av tidligere Kommisjonsvedtak 2005/360/EF, som fastsetter kriterier for tildeling av EUs miljømerke, Blomsten, til smøremidler. Produktgruppen omfatter hydraulikkoljer, traktortransmisjonsoljer, smørefett, kjedesagsoljer, totaktoljer, industrielle giroljer og andre smøremidler. Kriteriene setter strenge krav til miljø og helse. Dette omfatter blant annet krav til toksisitet for vannmiljøet, nedbrytbarhet og potensiell bioakkumulering for alle ingredienser. Ingrediensene skal ikke være klassifisert som skadelige for

miljøet eller som helsefarlig, og produktet skal ikke kunne klassifiseres i henhold til EUs preparatdirektiv 199/45/EC.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Ecolabelling (Blomsten) er EUs miljømerke, opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter Blomsten i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstiller en rekke strenge helse- og miljøkrav. Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til vedtaket. Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få noen rettslige, økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeidsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0382 Kommisjonens vedtak av 24. juni 2011 om fastsettelse av kriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til håndoppvaskmidler (vedlegg XX kap I BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kriteriedokumentet som ble vedtatt 24. juni 2011 er en revisjon av tidligere Kommisjonsvedtak 2005/342/EF. Nøkkeltrekkene omhandler i første rekke kjemikalienes giftighet og miljøfarlighet. Det settes krav til produktenes giftighet i vann, tensidenes nedbrytbarhet, innhold av helse- og miljøfarlige kjemikalier, samt krav til parfyme og fargestoffer. En vesentlig endring fra forrige versjon av kriteriene er at det ikke lenger stilles krav om at tensider skal være nedbrytbare under anaerobe forhold (i slam og sedimenter uten tilgang på oksygen). Det er i stedet stilt krav om at produktene kan inneholde en begrenset mengde organiske stoffer som ikke er anaerobt nedbrytbare. Det norske ansvarlige organet var kritiske til denne endringen, og ønsket fortsatt totalforbud mot slike tensider.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Ecolabelling (Blomsten) er EUs miljømerke, opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter Blomsten i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstiller en rekke strenge helse- og miljøkrav. Det er utarbeidet kriterier for håndoppvaskmidler også under den nordiske miljømerkeordningen. Valg av miljøindikatorer er sammenfallende, og kriteriene i de to ordningene avviker lite fra hverandre, med unntak av det nevnte kravet til anaerob nedbrytbare tensider. Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få noen rettslige, økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeidsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0383 Kommissjonens vedtak av 28. juni 2011 om fastsettelse av kriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til vaskemidler for universalrengjøring og sanitærrengjøring (vedlegg XX kap I BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kriteriedokumentet som ble vedtatt 28. juni 2011 representerer en revisjon av Kommissjonsvedtak 2005/344/EF. Produktgruppen omfatter vaskemidler til universalrengjøring, både produkter som fortynnes før bruk og produkter som ikke fortynnes ("sprayprodukter"), vaskemidler til vindusvask og vaskemidler til sanitærrengjøring på kjøkken eller bad. Nøkkeltreneriene omhandler i første rekke kjemikalienes giftighet og miljøfarlighet. Det settes krav til produktenes giftighet i vann, tensidenes nedbrytbarhet, innhold av helse- og miljøfarlige kjemikalier, samt krav til parfyme- og fargestoffer. En vesentlig endring fra forrige versjon av kriteriene er at det ikke lenger stilles krav om at tensider (overflateaktive stoffer) skal være nedbrytbare under anaerobe forhold (i slam og sedimenter uten tilgang på oksygen). Det er i stedet stilt krav om at produktene kan inneholde en begrenset mengde tensider som ikke er anaerobt nedbrytbare. Det norske ansvarlige organet var kritiske til denne endringen, og ønsket fortsatt totalforbud mot slike tensider.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Ecolabelling (Blomsten) er EUs miljømerke, opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter Blomsten i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstillende en rekke strenge helse- og miljøkrav.

Det er utarbeidet kriterier for vaskemidler for universalrengjøring og sanitærrengjøring også under den nordiske miljømerkeordningen. Valg av miljøindikatorer er sammenfallende, og kriteriene i de to ordningene avviker lite fra hverandre, med unntak av den nevnte endringen vedrørende ikke anaerobt nedbrytbare tensider.

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få noen rettslige, økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeidsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Protokoll 10 om forenkling av kontroll og formaliteter i forbindelse med godstransport

EØS-komiteebeslutning om endring av protokoll 10 (prot 10 FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Protokoll 10 kap. 2a i EØS-avtalen omhandler sikkerhet i vareførsel. Bestemmelsene i dette kapitlet og protokollens vedlegg I og II fastslår at avtalepartene ved å innføre like sikkerhetstiltak for grensekryssende vareførsel, skal gi fritak fra disse kravene på vareførsel som går mellom avtalepartene. Sikkerhet i vareførselen er bygget rundt tre sentrale elementer:

- Forhåndsvarsling av vareførsel til og fra tredjeland
- Tollvesenets risikovurdering av varer omfattet av forhåndsvarsling
- Sikkerhetsautorisering av næringslivsaktører (AEO)

Kapitlets avtaleparter er kun Norge og EU og ikke de øvrige EØS-medlemslandene.

Siden bestemmelsenes innlemmelse i EØS-avtalen 30. juni 2009 har EU vedtatt tre nye rettsakter med konsekvenser for sikkerhet i vareførsel: Commission Regulation (EC) No 312/2009, Commission Regulation (EU) No 169/2010 og Commission Regulation (EU) No 430/2010.

De vesentlige endringene som følger av disse rettsaktene er som følger:

- Personlige effekter som fraktes under en transportkontrakt skal forhåndsvarsles. Art. 2(e), vedlegg I
- Vareførsel til og fra Helgoland, Vatikanet og San Marino unntas plikt om forhåndsvarsling
- Fergetrafikk mellom avtalepartene unntas plikt om forhåndsvarsling, gitt godkjenning fra tollmyndighetene
- Følgende unntas plikt om forhåndsvarsling ved utpassering:
 - Drivstoff, vedlikeholdsutstyr, samt vare for konsum eller salg om bord på fly- eller maritimt fartøy
- Vareførsel under en transitteringsprosedyre hvor nødvendige sikkerhetsdata er inkludert i den elektroniske transitteringsdeklarasjonen
- Luft- eller maritim vareførsel hvor varene forblir om bord på transportmiddelet ved midlertidig stopp i tredjeland
- Vareførsel hvor varer som blir ført inn i tollområdet forblir på transportmiddelet som skal frakte varene ut
- Vareførsel hvor varer som blir ført inn i tollområdet forblir på midlertidig tollager eller frisone til transport ut av tollområdet finner sted.

Merknader

Gjennomføring av EØS-komiteebeslutningen vil medføre behov for forskriftsendring.

Sakkyndige instansers merknader

Toll- og avgiftsdirektoratet tilrår deltakelse i beslutningen. Finansdepartementet tilslutter seg dette.

-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32011D0825 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2011/825/EU som endrer vedtak 2010/221/EU om nasjonale tiltak for å hindre introduksjon av enkelte sykdommer hos akvatiske dyr til deler av Irland, Finland og Sverige (vedlegg I kap I FKD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer omfanget og varigheten av tilleggsgarantier som Irland, Finland og Sverige har fått innvilget for å kunne hindre introduksjon av visse sykdommer som disse landene enten har et utryddelsesprogram for eller et overvåkingsprogram for å bevise frihet. Den endrer dermed Annex II og Annex III av vedtak 2010/221/EU samt artikkel 3 (2) av samme rettsakt. I henhold til vedtak 2010/221/EU ble det satt en tidsfrist for hvor lenge tilleggsgarantiene skulle gjelde, nemlig 31. desember 2011, slik at ordningen kunne evalueres. Evalueringen har vist følgende:

Finland rapporterer om at utryddelsesprogrammet for BKD ennå ikke har vært vellykket. Selv om de har hatt gode resultater i visse områder, er fortsatt mange områder infisert med BKD. De har derfor anmodet om å få begrense den geografiske avgrensingen av programmet til to soner som dekker 19 vassdrag. I disse sonene er det kun fire anlegg som er under BKD- restriksjoner og disse anleggene vil bli tømt for fisk, vasket og desinfisert før frisk fisk settes ut igjen.

Sverige melder om at de nasjonale utryddelsesprogrammene for IPN og BKD har hatt gode resultater. Antall rapporterte tilfeller har blitt redusert betraktelig og begge sykdommene er nær ved å være utryddet fra områdene som er omfattet av programmene.

Irland har hittil hatt ni segmenter som er regnet som frie for ostrerid hepesvirus 1 mikrovar. De har nå rapportert om at viruset har blitt funnet i to av disse segmentene, og at disse segmentene dermed tas ut av listen over friområder.

På bakgrunn av informasjon fra de tre medlemslandene har det blitt besluttet at: Basert på informasjonen fra Finland og Sverige, er det grunnlag for å viderføre tilleggsgarantiene. Imidlertid er det nødvendig å tidsavgrense disse garantiene siden det på tross av flere års arbeid ennå ikke har lyktes dem å utrydde sykdommene. Garantiene skal derfor reevalueres 31. desember 2013, og artikkel 3 (2) av vedtak 2010/221/EU endres i henhold til dette vedtaket. Basert på meldingene fra Irland endres Annex II av vedtak 2010/221/EU på en slik måte at de to friselementene som nå er erklært ikke infiserte, fjernes.

Merknader

Rettsakten medfører behov for endring av forskrift 17. juni 2008 nr. 819 om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr (omsetnings- og sykdomsforskriften). Endringen er kun å føre på i hjemmelsfeltet, EØS-henvisning at vedtak 2010/221/EU er endret ved vedtak 2011/825/EU. Utover dette er det ikke behov for endringer i regelverket.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringene vil ikke medføre noen administrative konsekvenser for Norge eller norsk næringsliv. Rettsakten grupperes i Gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet). Fiskeri- og kystdepartementet ga samtykke til at Mattilsynet kan fastsette endringsforskriften uten høring i henhold til utredningsinstuksen (jfr. forvaltningslovens § 37 fjerde ledd alternativ c).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/ LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantasenitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32012R0277 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 277/2012 av 28. mars 2012 som endrer vedlegg I og II til Det europeiske parlaments- og rådsdirektiv 2002/32/EF om maksimum grenseverdier og terskelverdier for dioksiner og polyklorerte bifenyler (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler grenseverdier for innhold av dioksiner og polyklorerte bifenyler, dioksinlignende PCB, og ikkedioksinlignende PCB i fôrvarer. Vedlegg I til direktiv 2002/32/EF omfatter de absolutte grenseverdiene for tillatt innhold, mens vedlegg II inneholder terskelverdier. Fôrvarer som overskrider grenseverdiene for dioksin- eller PCB-innhold er forbudt å bruke til fôr. Dersom terskelverdiene overskrides, skal det iverksettes tiltak for å redusere innholdet av dioksiner og/eller PCB i fôrvarer. Dioksinene består av mange kongener (ulike kjemiske forbindelser), hvorav 17 er toksiske. PCB består av like mange kongener, som kan deles inn i to grupper basert på deres toksisitet. Tolv av dem er i en gruppe, de er svært like dioksinene mht toksiske egenskaper, og kalles dioksinlignende PCB. Den andre gruppen har andre toksiske egenskaper enn de tidligere nevnte og kalles ikkedioksinlignende PCB, NDL-PCB.

For å få et mål på toksisiteten for de ulike gruppene, dioksiner, dioksinlignende PCB og NDL-PCB, har WHO utviklet enheten toksisk ekvivalensfaktor, TEF, til bruk ved risikovurdering og kontrollformål. For dioksiner og dioksinlignende PCB endret WHO i 2005 TEF-faktorene. TEF2005 erstatter TEF1998, som ble tatt i bruk i 1998 og brukt fram til nå. European Food Safety Authority, EFSA, har på oppfordring fra Kommisjonen laget en rapport som inneholder resultater fra dioksinanalyser av mat og fôr i hele EØS-området, der de nye TEF-faktorene, TEF2005, er tatt i bruk. På bakgrunn av innsamlet materiale og EFSAs rapport, viste det seg nødvendig å modifisere både maksimumsgrensene og terskelverdiene for innhold av dioksiner og dioksinlignende PCB i fôrvarer. Nivåene går fram av forordningen.

Kommisjonen oppfordret også EFSA til å lage en rapport om innholdet av NDL-PCB i mat og fôr. EFSA konkluderte med at seks indikator-PCB er representative for over halvparten av NDL-PCB som finnes i mat og fôr. På den bakgrunn og for å være litt pragmatisk, valgte EFSA å bruke summen av disse seks PCB som grunnlag for å sette grenser tillatt innhold av NDL-PCB i fôrvarer. Det har ikke vært grenser for innhold av NDL-PCB før. Nå er det satt absolutte grenseverdier, men ingen terskelverdier for innholdet av dem.

Selv om det er mulig å ha en lavere kvantifiseringsgrense, LOQ, opererer mange analyselaboratorier med LOQ på 0,5 -1 ng/kg produkt. Ved å uttrykke analyseresultatene som en øvre påvisningsgrense, vil det i noen tilfelle føre til et nivå nær maksimumsgrensen, selv om en ikke kan påvise en forekomst av NDL-PCB. Ut fra det, vil det være nødvendig å revurdere grenseverdiene for NDL-PCB innen tre år. I mellomtiden vil datagrunnlaget, som skal være bakgrunnsmateriale for vurderingen, være blitt større og bedre.

Vedlegg I til direktiv 2002/32/EF seksjon 5 omfatter i pkt 1 dioksiner og i pkt 2 summen av dioksiner og dioksinlignende PCB uttrykt ved WHO-TEF 2005 (toksiske ekvivalensfaktorer) for ulike fôrmidler. Siden TEF er endret, vil øvre grense for tillatt innhold i ulike fôrmidler også være endret. I pkt 3 i samme vedlegg og seksjon er grenseverdiene for største tillatte innhold av ikkedioksinlignende PCB tatt inn for ulike fôrmidler, og dette er som nevnt før, nye bestemmelser.

I vedlegg II til direktivet er terskelverdiene for innhold av dioksiner og summen av dioksiner og dioksinlignende PCB tatt inn. Disse er også uttrykt ved WHO-TEF 2005, og derfor endret fra tidligere.

Endringene er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer. Den trer i kraft i EU 17. april 2012.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer, fôrvareforskriften. Der vil vedlegg 1 bli noe omstrukturert og grenseverdiene som framgår i punktene 27 a, 27 b, 27 c og 27 pkt d blir erstattet med nye verdier basert på WHO TEF-faktorer 2005. Et nytt punkt blir tilføyd, og det omfatter maksimumsgrenser for tillatt innhold av ikkedioksinlignende PCB i fôrvarer, også uttrykt ved WHO-TEF 2005.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Rettsakten vil få økonomiske konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Nå skal det også kontrolleres for innhold av ikkedioksinlignende PCB i fôrvarer. Hvor omfattende kontrollen skal være, og dermed hvor store analysekostnadene blir, er foreløpig ikke drøftet, men vil bli tatt inn i tilsynsplanen for 2013.

Endringene i grenseverdier og terskelverdier for innhold av dioksiner, dioksinlignende PCB og ikkedioksinlignende PCB i fôrvarer, medfører noe lavere grenser for tillatt innhold i visse fôrmidler. De nye grenseverdiene vil ikke skape problemer for fôrindustrien. Det vil imidlertid bli krav om prøvetaking for å tilfredsstille kravet til innhold av ikkedioksinlignende PCB, og det blir en ekstrakostnad for industrien. Omfanget vil avhenge av hvilke råvarer som brukes i fôrproduksjonen, og er derfor vanskelig å tallfeste.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXX Medisinsk utstyr

32012R0207 Kommisjonsforordning (EU) nr. 207/2012 av 9. mars 2012 om elektroniske bruksanvisninger til medisinsk utstyr (vedlegg II kap XXX HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten åpner for at produsenter av medisinsk utstyr til profesjonell bruk kan omsette deres produkter med en elektronisk bruksanvisning istedenfor bruksanvisning i papirformat. Rettsakten er hjemlet i direktiv 90/385/EØF artikkel 9 og direktiv 93/42/EØF artikkel 11.

Muligheten for å bruke elektronisk bruksanvisning gjelder kun for visse typer medisinsk utstyr og tilbehør. Av hensyn til sikkerhet og effektivitet bør brukere av medisinsk utstyr også kunne få bruksanvisningen i papirformat dersom de ønsker det.

Det åpnes for bruk av elektronisk bruksanvisning for følgende medisinsk utstyr:

- a) Aktivt implanterbart medisinsk utstyr og tilbehør, omfattet av direktiv 90/385/EØF som utelukkende skal brukes til implantering eller til programmering av et definert aktivt, implanterbart medisinsk utstyr.
- b) Implanterbart medisinsk utstyr og tilbehør, omfattet av direktiv 93/42/EØF, og som utelukkende skal brukes til implantering av et definert implanterbart medisinsk utstyr.
- c) Fastinstallert medisinsk utstyr, omfattet av direktiv 93/42/EØF.
- d) Medisinsk utstyr og tilbehør omfattet av direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF med et innebygget system til visuell visning av bruksanvisningen.
- e) Stand alone-software, omfattet av direktiv 93/42/EØF.

Produsenter som ønsker å bruke løsningen med elektronisk bruksanvisning plikter å gjøre en risikovurdering. En slik risikovurdering skal omfatte følgende:

- a) Brukers kunnskap og erfaring med utstyret.
 - b) Omgivelsene utstyret skal brukes i.
 - c) Brukers kunnskap om hardware og software som er nødvendig for å kunne vise bruksanvisningen i elektronisk form.
 - d) Om brukere har de nødvendige tekniske løsninger og ressurser.
 - e) Sikkerhetssystemer for å sikre at data ikke kan misbrukes eller manipuleres.
 - f) Sikkerhet og backup-systemer i tilfelle feil med hardware eller software.
 - g) Medisinske akutt situasjoner hvor papirform kreves.
 - h) Konsekvenser av nettverksfeil, slik at nettstedet eller internettsiden er midlertidig utilgjengelig. Sikkerhetstiltak for å håndtere en slik situasjon.
 - i) Vurdering av hvor fort bruksanvisning skal være i papirformat dersom brukerne ønsker det.
- Produsentene kan gi tilgang til bruksanvisninger i elektronisk form dersom følgende kriterier er oppfylt:
- 1) Risikovurderingen godtgjør at sikkerheten for elektroniske bruksanvisninger er like god eller bedre sammenlignet med papirbruksanvisninger.
 - 2) Produsentene skal gi tilgang til elektroniske bruksanvisninger i alle medlemsstater, hvor produktet omsettes.
 - 3) Produsenten skal ha et system for å gi ut papirbruksanvisninger uten ekstra kostnader for brukeren innen en tidsfrist. Senest innen syv kalenderdager etter mottatt forespørsel fra brukeren.
 - 4) På utstyret eller på et eget skriv skal det opplyses om medisinske akutt situasjoner. For utstyr med et innebygget system for visuell visning av bruksanvisningen skal det legges ved veiledning om hvordan utstyret skal startes.
 - 5) Elektroniske bruksanvisningen skal være korrekt. Produsenten skal legge frem dokumentasjon om kontroll av dette.
 - 6) Elektronisk bruksanvisning som brukes i et innebygget visuelt system skal ikke hindre sikker og trygg bruk av utstyret.

- 7) Produsenten skal gi opplysninger om de software- og hardwarekrav som er nødvendig for å kunne vise den elektroniske bruksanvisningen.
- 8) Produsenten skal ha et system om når bruksanvisningen er blitt endret. Systemet skal inneholde informasjon om endringen skyldes sikkerhetsårsaker.
- 9) For at utstyr med utløpsdato, unntatt implanterbart medisinsk utstyr skal den elektroniske bruksanvisningen være tilgjengelig i 2 år. Fristen løper fra utstyrets utløpsdato.
- 10) For utstyr uten en fastsatt utløpsdato og for implanterbart utstyr skal den elektroniske bruksanvisningen være tilgjengelig for brukerne i femten år etter siste produksjonsdato for utstyret.

Produsentene skal tydelig merke at bruksanvisningen til utstyret følger med elektroniske istedenfor i papirformat. Dette skal merkes på utstyrets emballasje. For fastmontert medisinsk utstyr skal dette merkes på selve utstyret. Produsenter skal informere brukerne om hvordan de får tilgang til elektronisk bruksanvisning. Opplysningene om hvor man finner de elektroniske bruksanvisninger kan merkes på selve emballasjen eller i et eget dokument som man legger ved utstyret. Opplysningen skal inneholde følgende:

- a) Nødvendig informasjon og referanse til bruksanvisningen.
- b) Produsentens kontaktinformasjon.
- d) Hvor, hvordan og hvor lenge man etter forespørsel kan få den elektroniske bruksanvisningen utlevert i papirformat.

Hvis det er meningen, at en del av bruksanvisningen skal gis til pasienten, så skal denne ikke være elektronisk. Elektroniske bruksanvisninger skal være tilgjengelig med tekst, som kan inneholde symboler og grafikk. Den elektroniske bruksanvisningen skal inneholde samme informasjon som papirutgaven. Det er tillatt å tilføye video og audiofiler. Elektroniske bruksanvisninger skal også være tilgjengelig på et nettsted. Dette for å sikre at brukerne for tilgang til oppdateringer og produktadvarsler.

Websted med de elektroniske bruksanvisninger skal oppfylle følgende krav.

- a) Bruksanvisningen skal være i et format, som kan leses med fritt tilgjengelig software.
- b) Webstedet skal beskyttes mot hardware- og softwareangrep.
- c) Server-nedetiden og displayfeil skal reduseres mest mulig.
- d) Opplysninger om på hvilket EU-språk bruksanvisningen foreligger i.
- e) Oppfylle kravene i direktiv 95/46/EF.
- f) Internettadressen skal være stabil stabil
- g) Alle tidligere utgaver av bruksanvisningen, som er utgitt i elektronisk form skal være tilgjengelig på webstedet.

For annet medisinsk utstyr enn medisinsk utstyr som hører til klasse I, definert i bilag IX til direktiv 93/42/EØF, bør et teknisk kontrollorgan som utfører samsvarsvurdering undersøke, på grunnlag av en spesifikk prøvetakingsmetode, om forpliktelsene i forordningen er oppfylt.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for helse, og funnet EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE-OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32012D0111 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/111/EU av 10. februar 2012 om som endrer vedtak 2007/453/EF når det gjelder BSE-status i Danmark og Panama (vedlegg I kap I HOD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten oppdaterer vedtak 2007/453/EF som lister opp medlemsland i EU, EFTA og visse tredjeland iht deres BSE-status i følgende kategorier: neglisjerbar, kontrollerbar og ubestemt fare for å ha BSE (kugalskap). Oppdateringen gjelder Danmark og Panama som begge går fra kontrollerbar til neglisjerbar kategori.

Det er Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE) som vurderer søknadene hvorpå EU innlemmer deres kategorisering av land fortløpende. Vedlegget i vedtak 2007/453/EF oppdateres nå iht. OIEs generalforsamlings avgjørelser i mai 2010.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatii. Norge er vurdert av OIE og kategorisert som et land med neglisjerbar risiko for å ha BSE. Rettsakten medfører ikke administrative eller økonomiske konsekvenser for næringen eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32012H0154 Kommissjonsanbefaling 2012/154/EU av 15. mars 2012 om kontroll med forekomsten av ergot-alkaloider i fôr og næringsmidler (vedlegg I kap II HOD/LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2002/32/EF om uønskede stoffer i fôr setter også grenser for tillatt innhold av rye ergot = mjøldrøye i fôrvarer. Den er 1 000 mg/kg korn. Mjøldrøye forårsakes av ulike stammer av soppen *Claviceps* og forekommer som grå sklerotier (utvekster) i akset på korn eller andre grasarter. Sklerotiene inneholder visse alkaloider, som er mer eller mindre toksiske. Typer og mengder av toksinene avhenger av soppstamme, vertsplante og voksested. Omfanget av sklerotier kan bestemmes fysisk ved å se på akset til plantene, men siden de har ulik vekt og størrelse, er det vanskelig å kvantifisere forekomsten, og det sier ikke noe om toksisitet. Når korn er prosessert, kan en ikke fysisk oppdage sklerotiene. Ved kjemiske analyser kan imidlertid de ulike toksinene påvises og omfanget bestemmes. Det er foreløpig få data for innhold av de ulike toksinene som skyldes mjøldrøye i korn til mat og fôr og i grasfrø.

Medlemsstatene oppfordres til å involvere fôrindustrien i å registrere forekomsten av visse ergot alkaloider i korn til mat og fôr, i fôrblandinger og i beite til husdyr. Prøvene skal analyseres for følgende seks ergot-alkaloider: Ergocristin/ergocristinin, ergotamin/ ergotaminin, ergocryptin/ergocryptinin, ergometrin/ergotmetrinin, ergosin/ergosinin og ergocornin/ergocorninin, som er de dominerende i korn. Så langt som mulig bør også forekomsten av sklerotier i prøvene registreres, for eventuelt å finne en sammenheng mellom omfanget av sklerotier og innhold av det enkelte ergot-alkaloidet. Analyseresultatene skal meldes til EFSA's database på vanlig måte.

Merknader

Rettsakten krever ingen endring i forskrifter på fôrområdet. Den vil imidlertid bli gjort kjent for fôrindustrien og internt i Mattilsynet.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Kommisjonsanbefalingen medfører i første rekke en kartlegging, der både fôrindustrien og Mattilsynet berøres. Arbeidsforbruk til prøveuttak og analysekostnader for prøvene vil for begge parter avhenge av antall prøver som tas ut. Siden vi bare kan oppfordre fôrvirksomhetene til å følge anbefalingen, er det vanskelig å tallfeste kostnadene deres. Mattilsynet vil gjøre mindre endringer i overvåkings- og kontrollprogrammet for årets korn, for å fange opp mjøldrøyeforekomst og analysere noen prøver for ergot-alkaloider. Dette finansieres av midler til det nevnte programmet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XIX Generelle bestemmelser innen området tekniske handelshindringer

32010D0376 Kommisjonsbeslutning 2010/376/EF om sikkerhetskrav som skal oppfylles i europeiske standarder for visse produkter i barns sove miljø i henhold til direktiv 2001/95/EF (vedlegg II kap XIX JD gr3)

Sammendrag av innhold

I 2006 bestilte Europakommisjonen en undersøkelse med formål å vurdere sikkerheten i forbindelse med en rekke barneartikler som ofte anvendes til spedbarn og småbarn fra 0 til 5 år. Undersøkelsen ble gjennomført i samarbeid med nasjonale standardiseringsorganer, forbrukerorganisasjoner, produktsikkerhetsorganisasjoner, næringsdrivende og testlaboratorier. For valgte produkter ble det i forbindelse med undersøkelsen utarbeidet statistikker om ulykker og skader i EU og globalt. Det ble utført en fullstendig risikovurdering på grunnlag av de hyppigste risikoene og en vurdering av eksponeringsscenerier. Fem typer produkter ble på denne bakgrunn utvalgt med henblikk på ytterligere oppfølging: barnemadrasser, sengekanter, barnesenger til opphenging, barnedyner og barnesoveposer. Nyfødte sover i gjennomsnitt minst 16 timer om dagen, og barn i 3-5 års alderen sover 11-13 timer om dagen. Inklusive våkne perioder tilbringer spedbarn og småbarn minst halvparten av døgnet i et sove miljø i løpet av deres første fem leveår. Da spedbarn ofte forlattes uten tilsyn i sove miljøet i lengre perioder i løpet av dagen og natten, skal produkter som brukes i sove miljøet være sikre. Mellom 2005 og 2007 skjedde det i EU 17000 ulykker med barn fra 0 til 4 år, mens de lå i deres seng, viser tall fra den europeiske database over personskader (IDB). Ifølge den amerikanske kommisjonen for forbrukere og produktsikkerhet (Consumer Product Safety Commission - CPSC) er barnesenger og tilhørende produkter skyld i flere dødsulykker blant spedbarn enn noen andre barneartikler. Det finnes ingen europeiske standarder for de ovennevnte fem produkttypene.

Det er derfor i henhold til artikkel fire, nr. 1, litra a, i direktivet om alminnelige produktsikkerhet (APSD) (2001/95/EF) nødvendig å fastsette særlige krav til standarder, som skal utarbeides av standardiseringsorganene for å redusere risikoen i forbindelse med bruken av disse produktene. Når de relevante standarder foreligger, og forutsatt at Europakommisjonen beslutter å offentliggjøre referansen i Den Europeiske Unions Tidende i henhold til prosedyren i artikkel 4, nr. 2 i APSD, formodes barnemadrasser, sengekanter, barnesenger til opphenging, barnedyner og barnesoveposer, som er produsert i overensstemmelse med slike standarder, å tilfredsstillende det alminnelige sikkerhetskrav i APSD for så vidt gjelder de sikkerhetskrav som er dekket av angjeldende standard. Kommisjonsbeslutningen inneholder definisjoner av produktene som omfattes. I vedlegg til kommisjonsbeslutningen fremgår de særlige sikkerhetskravene til produktene som de europeiske standardene skal oppfylle.

Merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirke departementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøvern departementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010D0011 Kommisjonsbeslutning 2010/11/EF av 7. januar 2010 om sikkerhetskrav som skal utarbeides i Europeisk standard for forbrukermonterte barnesikre sikkerhetslåser for vinduer og balkongdører i samsvar med det alminnelige produktsikkerhetsdirektivet (APSD) 2001/95/EF (vedlegg II kap XIX JD gr3)

Sammendrag av innhold

I henhold til det alminnelige produktsikkerhetsdirektivet (APSD) (2001/95/EF) anses et produkt sikkert med hensyn til de risikoer som dekkes av en nasjonal standard som gjennomfører en europeisk standard. Fallulykker fra vinduer og balkonger forårsaker en rekke ulykker som involverer barn under 5 år. Disse ulykkene medfører alvorlige skader eller dødsfall. I Danmark og Sverige er det registrert mellom 20 og 60 slike saker hvert år. Flere europeiske land stiller i dag krav til sikkerhetsanordninger for og utformingen av vinduer i byggeteknisk regelverk. Kravene varierer imidlertid mye. Det finnes i dag på markedet produkter forbrukerne selv kan montere, og som skal gjøre vinduer og balkongdører barnesikre. Det finnes imidlertid ingen europeisk sikkerhetsstandard for disse produktene. Mellom 2005 og 2007 gjennomførte Østerrike, Danmark og Norge et felles prosjekt for å evaluere sikkerheten til forbrukermonterte sikkerhetslåser for vinduer og balkongdører på markedet, og for å vurdere egnetheten til eksisterende nasjonale og internasjonale testmetoder. I tillegg vurderte deltagerne i prosjektet kravene utviklet av ANEC (The European consumer voice in standardisation) og enkelte av kravene fra NS-EN 71-1 standarden for sikkerhet for leketøy. Prosjektdeltagerne konkluderte med at flere av modellene av sikkerhetslåsene kunne bli åpnet av barn, til tross for at det ble hevdet at de var barnesikre. Noen modeller kollapset, ble ødelagt eller besto ikke slitastetester. Alle modellene manglet grunnleggende bruksanvisninger. Kommisjonen anser det derfor nødvendig å oppstille grunnleggende sikkerhetskrav til forbrukermonterte barnesikre sikkerhetslåser for vinduer og balkongdører. Disse blir publisert som vedlegg til Kommisjonsbeslutningen. På denne bakgrunn vil det bli gitt et mandat til CEN med anmodning om å utarbeide relevante standarder for forbrukermonterte barnesikre sikkerhetslåser. Dersom standarden blir vedtatt, skal den publiseres i Official Journal of the European Union i henhold til APSD artikkel 4(2). Kommisjonsbeslutningen omfatter ikke sikkerhetslåser som er integrert i vinduer eller balkongdører. Disse omfattes av Byggvaredirektivet 89/106/EF av 21. desember 1988.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel IV Kjemikalier, industriell risiko og bioteknologi

32009D0010 Kommisjonsbeslutning 2009/10/EU av 2. desember 2008 for etablering av et særskilt skjema for rapportering av storulykker (vedlegg XX JD gr3)

Sammendrag av innhold

“Commission Decision 2009/10/EC of 2 December 2008 establishing a major accident report form pursuant to Council Directive 96/82/EC on the control of major-accident hazards involving dangerous substances” fastsetter et særskilt skjema for rapportering av storulykker.

I egenskap av koordinerende myndighet etter storulykkeforskriften har DSB også tidligere innrapportert storulykker. Rapporteringsplikten fremgår av Seveso II direktivets Artikkel 19 (Council Directive 96/82/EC). Rapporteringsplikten retter seg mot myndighetene, ikke mot de virksomheter som rammes av eventuelle storulykker.

Endringene som er vedtatt innebærer en enklere og forbedret måte å innrapportere storulykker på. Grunnlaget for disse forenklingene var at det samtidig med endringene ble utviklet en ny database (e-MARS) som brukes for innrapporteringen. Endringene foreligger som Commission Decision 2009/10EC, formelt vedtatt 2. desember 2008.

Merknader

Saken har vært drøftet i CCA (Committee of Competent Authorities) og DSB har i samråd med de andre myndighetene etter storulykeforskriften kommet med innspill i prosessen. Endringene er i samsvar med Norges ønsker om gode rapporteringsrutiner i storulykkesaker.

Forpliktelsen til å rapportere storulykker framgår av Seveso II direktivets Artikkel 19 (Council Directive 96/82/EC). Etter at det nye rapporteringsskjemaet ble vedtatt, har DSB forholdt seg til dette.

Endringene har ikke konsekvenser for norsk lovgivning. Rettsakten har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser annet enn at de nye rapporteringsrutinene er enklere og bedre.

Sakkyndige instansers merknader

DSB er gjennom deltakelse i CCA-møter (Committee of Competent Authorities) gitt innspill i prosessen og er vel kjent med endringene. Som koordinerende myndighet etter storulykeforskriften er DSB tilfreds med endringene og har etter at det nye rapporteringsskjemaet ble vedtatt, forholdt seg til dette.

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for samfunnssikkerhet og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

-KOMMUNAL – OG REGIONALDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXI Byggevarer

32010D0081 Kommisjonsvedtak 2010/81/EF av 9. februar 2010 om klassifisering av visse byggevarers yteevne med hensyn til reaksjon ved brann for lim til keramiske fliser (vedlegg II kap XXI KRD gr3)

Sammendrag av innhold

Vedtaket er fattet til gjennomføring av EØS-avtalens artikkel 23 første ledd litra a, særlig bilag II, Rådskonklusjon 89/106/EØF, jf. direktivets artikler 20 nr. 2 og 12 nr. 2 litra b. Vedtaket er publisert i Official Journal nr. L38 av 11. februar 2010. Bestemmelsene om brannklassifisering vil bli nedfelt i harmoniserte standarder utarbeidet av CEN og EOTAs retningslinjer for de nevnte varegrupper.

Merknader

Teknisk forskrift til plan- og bygningsloven kapittel V gjennomfører Rådskonklusjon 89/106/EØF og kommisjonsvedtak som gjelder gjennomføringen av dette direktiv, herunder det foreliggende vedtak.

Vedtaket innebærer at produsenter av de aktuelle byggevarer må underlegge sine produkter felleseuropeiske regler. Dette ses på fra norsk side som en fordel bl.a. med hensyn til å bygge ned handelshindringer samt ivareta grunnleggende krav med hensyn til sikkerhet og andre aspekter som er viktige for den allmenne velferd uten at nåværende og berettigede vernnivåer i medlemsstatene blir redusert. For øvrig har norske byggevarereksperter vært delaktig i den prosessen som har resultert i bestemmelsene, gjennom arbeidet i Det stående byggeutvalg, nedsatt etter artikkel 19 i Byggevaredirektivet og i Kommisjonens ekspertgruppe på brann.

Det forhandles ikke ytterligere om bestemmelsene for de nevnte varegruppene. Det er en løpende prosess i Det stående byggeutvalg å få fram nye vedtak om klassifikasjons- og attestasjonssystemene for stadig nye varegrupper og andre vedtak relevante for gjennomføringen av Byggevaredirektivet. Norge deltar i denne prosessen gjennom deltakelse i Det stående byggeutvalg.

Norske bygningsmyndigheter har nedsatt en fast referansegruppe som blir forelagt alle norske synspunkter før avgivelse til Kommisjonen. Gruppen har medlemmer fra bransjen, byggforskning, byggstandardisering og fra bygningsmyndighetene. Ut over dette forespørres eksperter på konkrete områder, og deres synspunkter samordnes og blir en del av de omforente norske kommentarene. Kommentarer avgis kontinuerlig, i takt med Kommisjonens arbeidsprogram.

Dokumentasjonsplikten som er nedfelt i teknisk forskrift, jf. Byggevaredirektivet, gir hjemmel til å stille krav om vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner som følger av Kommisjonens vedtak. Den reelle gjennomføringen av vedtakets bestemmelser vil skje ved gjennomføring av de harmoniserte standardene (HNS EN), og ved innføringen av europeiske tekniske godkjenninger (ETA) etter hvert som disse foreligger. Disse vil konkretisere grunnlaget for attestasjon av samsvar og klassebestemmelse for de enkelte produkter/produktgrupper. Det antas således ikke å være behov for ytterligere endringer av regelverket.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010D0082 Kommisjonsvedtak 2010/82/EF av 9. februar 2010 om klassifisering av visse byggevarers yteevne med hensyn til reaksjon ved brann for dekorative veggbekledninger i ruller og i form av paneler (vedlegg II kap XXI KRD gr3)

Sammendrag av innhold

Vedtaket er fattet til gjennomføring av EØS-avtalens artikkel 23 første ledd litra a, særlig bilag II, Rådskonklusjon 89/106/EØF, jf. direktivets artikler 20 (2) og 12 (2) litra b. Vedtaket er publisert i Official Journal nr. L38 av 11. februar 2010. Bestemmelsene om brannklassifisering vil bli nedfelt i harmoniserte standarder utarbeidet av CEN og EOTAs retningslinjer for de nevnte varegrupper.

Merknader

Teknisk forskrift til plan- og bygningsloven kapittel V gjennomfører Rådskonklusjon 89/106/EØF og kommisjonsvedtak som gjelder gjennomføringen av dette direktiv, herunder det foreliggende vedtak.

Vedtaket innebærer at produsenter av de aktuelle byggevarerne må underlegge sine produkter felleseuropeiske regler. Dette ses på fra norsk side som en fordel bl.a. med hensyn til å bygge ned handelshindringer samt ivareta grunnleggende krav med hensyn til sikkerhet og andre aspekter som er viktige for den allmenne velferd uten at nåværende og berettigede vernnivåer i medlemsstatene blir redusert. For øvrig har norske byggevareeksperter vært delaktig i den prosessen som har resultert i bestemmelsene, gjennom arbeidet i Det stående byggeutvalg, nedsatt etter artikkel 19 i Byggevaredirektivet og i Kommisjonens ekspertgruppe på brann.

Det forhandles ikke ytterligere om bestemmelsene for de nevnte varegruppene. Det er en løpende prosess i Det stående byggeutvalg å få fram nye vedtak om klassifikasjons- og attestasjonssystemene for stadig nye varegrupper og andre vedtak relevante for gjennomføringen av Byggevaredirektivet. Norge deltar i denne prosessen gjennom deltakelse i Det stående byggeutvalg.

Norske bygningsmyndigheter har nedsatt en fast referansegruppe som blir forelagt alle norske synspunkter før avgivelse til Kommisjonen. Gruppen har medlemmer fra bransjen, byggforskning, byggstandardisering og fra bygningsmyndighetene. Ut over dette forespørres eksperter på konkrete områder, og deres synspunkter samordnes og blir en del av de omforente norske kommentarene. Kommentarer avgis kontinuerlig, i takt med Kommisjonens arbeidsprogram.

Dokumentasjonsplikten som er nedfelt i teknisk forskrift, jf. Byggevaredirektivet, gir hjemmel til å stille krav om vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner som følger av Kommisjonens vedtak. Den reelle gjennomføringen av vedtakets bestemmelser vil skje ved gjennomføring av de harmoniserte standardene (HNS EN), og ved innføringen av europeiske tekniske godkjenninger (ETA) etter hvert som disse foreligger. Disse vil konkretisere grunnlaget for attestasjon av samsvar og klassebestemmelse for de enkelte produkter/produktgrupper. Det antas således ikke å være behov for ytterligere endringer av regelverket.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010D0083 Kommisjonsvedtak 2010/83/EF av 9. februar 2010 om klassifisering av visse byggevarers yteevne med hensyn til reaksjon ved brann for lufttørkende fugemasser (vedlegg II kap XXI KRD gr3)

Sammendrag av innhold

Vedtaket er fattet til gjennomføring av EØS-avtalens artikkel 23 første ledd litra a, særlig bilag II, Rådskonklusjon 89/106/EØF, jf. direktivets artikler 20 (2) og 12 (2) litra b. Vedtaket er publisert i Official

Journal nr. L38 av 11. februar 2010. Bestemmelsene om brannklassifisering vil bli nedfelt i harmoniserte standarder utarbeidet av CEN og EOTAs retningslinjer for de nevnte varegrupper.

Merknader

Teknisk forskrift til plan- og bygningsloven kapittel V gjennomfører Rådskonferansen 89/106/EØF og kommisjonsvedtak som gjelder gjennomføringen av dette direktiv, herunder det foreliggende vedtak.

Vedtaket innebærer at produsenter av de aktuelle byggevarer må underlegge sine produkter felles-europeiske regler. Dette ses på fra norsk side som en fordel bl.a. med hensyn til å bygge ned handelshindringer samt ivareta grunnleggende krav med hensyn til sikkerhet og andre aspekter som er viktige for den allmenne velferd uten at nåværende og berettigede vernnivåer i medlemsstatene blir redusert. For øvrig har norske byggevarer eksperter vært delaktig i den prosessen som har resultert i bestemmelsene, gjennom arbeidet i Det stående byggevalg, nedsatt etter artikkel 19 i Byggevaredirektivet og i Kommisjonens ekspertgruppe på brann.

Det forhandles ikke ytterligere om bestemmelsene for de nevnte varegruppene. Det er en løpende prosess i Det stående byggevalg å få fram nye vedtak om klassifikasjons- og attestasjonssystemene for stadig nye varegrupper og andre vedtak relevante for gjennomføringen av Byggevaredirektivet. Norge deltar i denne prosessen gjennom deltakelse i Det stående byggevalg.

Norske bygningsmyndigheter har nedsatt en fast referansegruppe som blir forelagt alle norske synspunkter før avgivelse til Kommisjonen. Gruppen har medlemmer fra bransjen, byggforskning, byggstandardisering og fra bygningsmyndighetene. Ut over dette forespørres eksperter på konkrete områder, og deres synspunkter samordnes og blir en del av de omforente norske kommentarene. Kommentarer avgis kontinuerlig, i takt med Kommisjonens arbeidsprogram.

Dokumentasjonsplikten som er nedfelt i teknisk forskrift, jf. Byggevaredirektivet, gir hjemmel til å stille krav om vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner som følger av Kommisjonens vedtak. Den reelle gjennomføringen av vedtakets bestemmelser vil skje ved gjennomføring av de harmoniserte standardene (HNS EN), og ved innføringen av europeiske tekniske godkjenninger (ETA) etter hvert som disse foreligger. Disse vil konkretisere grunnlaget for attestasjon av samsvar og klassebestemmelse for de enkelte produkter/produktgrupper. Det antas således ikke å være behov for ytterligere endringer av regelverket.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010D0085 Kommisjonsvedtak 2010/85/EF av 9. februar 2010 om klassifisering av visse byggevarers yteevne med hensyn til reaksjon ved brann for så vidt angår sementbaserte avrettingsmasse, kalsiumsulfatbaserte avrettingsmasse og kunstharpiksbaserte avrettingsmasse (vedlegg II kap XXI KRD gr3)

Sammendrag av innhold

Vedtaket er fattet til gjennomføring av EØS-avtalens artikkel 23 første ledd litra a, særlig bilag II, Rådskonferansen 89/106/EØF, jf. direktivets artikler 20 nr. 2 og 12 nr. 2 litra b. Vedtaket er publisert i Official Journal nr. L38 av 11. februar 2010. Bestemmelsene om brannklassifisering vil bli nedfelt i harmoniserte standarder utarbeidet av CEN og EOTAs retningslinjer for de nevnte varegrupper.

Merknader

Teknisk forskrift til plan- og bygningsloven kapittel V gjennomfører rådskonferansen 89/106/EØF og kommisjonsvedtak som gjelder gjennomføringen av dette direktiv, herunder det foreliggende vedtak.

Vedtaket innebærer at produsenter av de aktuelle byggevarene må underlegge sine produkter felles-europeiske regler. Dette ses på fra norsk side som en fordel bl.a. med hensyn til å bygge ned handelshindringer samt ivareta grunnleggende krav med hensyn til sikkerhet og andre aspekter som er viktige for den allmenne velferd uten at nåværende og berettigede vernnivåer i medlemsstatene blir redusert. For øvrig har norske byggevareeksperter vært delaktig i den prosessen som har resultert i bestemmelsene, gjennom arbeidet i Det stående byggeutvalg, nedsatt etter artikkel 19 i Byggevaredirektivet og i Kommisjonens ekspertgruppe på brann.

Det forhandles ikke ytterligere om bestemmelsene for de nevnte varegruppene. Det er en løpende prosess i Det stående byggeutvalg å få fram nye vedtak om klassifikasjons- og attestasjonssystemene for stadig nye varegrupper og andre vedtak relevante for gjennomføringen av Byggevaredirektivet. Norge deltar i denne prosessen gjennom deltakelse i Det stående byggeutvalg.

Norske bygningsmyndigheter har nedsatt en fast referansegruppe som blir forelagt alle norske synspunkter før avgivelse til Kommisjonen. Gruppen har medlemmer fra bransjen, byggforskning, byggstandardisering og fra bygningsmyndighetene. Ut over dette forespørres eksperter på konkrete områder, og deres synspunkter samordnes og blir en del av de omforente norske kommentarene. Kommentarer avgis kontinuerlig, i takt med Kommisjonens arbeidsprogram.

Dokumentasjonsplikten som er nedfelt i teknisk forskrift, jf. Byggevaredirektivet, gir hjemmel til å stille krav om vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner som følger av Kommisjonens vedtak. Den reelle gjennomføringen av vedtakets bestemmelser vil skje ved gjennomføring av de harmoniserte standardene (HNS EN), og ved innføringen av europeiske tekniske godkjenninger (ETA) etter hvert som disse foreligger. Disse vil konkretisere grunnlaget for attestasjon av samsvar og klassebestemmelse for de enkelte produkter/produktgrupper. Det antas således ikke å være behov for ytterligere endringer av regelverket.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010D0679 Kommisjonsvedtak 2010/679/EU av 8. november 2010 som endrer kommisjonsvedtak 95/467/EU - Endring i attestering av samsvar med tekniske spesifikasjoner for skorstein, røykrør, og særlige byggevarer (vedlegg II kap XIX KR D gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtaket endrer kommisjonsvedtak 95/467/EU som fastlegger prosedyrer for attestering av samsvar med tekniske spesifikasjoner for skorstein, røykrør, og særlige byggevarer. Vedtaket gjør endring i valg av system for vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner for å ta hensyn til den tekniske utviklingen.

Hjemmel

Vedtaket er fattet i henhold til Byggevaredirektivets, dir 89/106/EØF om byggevarer, artikler 13 (3 og 4) og 20(2), som fastsetter at Kommisjonen avgjør hvilken prosedyre som skal anvendes for attestering av samsvar for en bestemt vare eller varegruppe. Byggevaredirektivet er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg II, som handler om tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering.

Byggevaredirektivet er gjennomført i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven (TEK10), kapittel 3 om produktdokumentasjon. For varer som er gjenstand for attestering av samsvar, avgjør Kommisjonen, på vedtaksgrunnlag, hvilke prosedyrer eller ytelsesklasser, som skal anvendes

for en bestemt vare eller en varegruppe, og som må etterleves for å kunne attestere at byggevarer er i samsvar med gitte tekniske spesifikasjoner.

Det forhandles ikke ytterligere om bestemmelsene for den nevnte varegruppen. Det er en løpende prosess i Det stående byggeutvalg å få frem nye vedtak om klassifikasjons- og attestasjonssystemene for stadig nye varegrupper og andre vedtak relevante for gjennomføringen av Byggevaredirektivet. Norge deltar aktivt i denne prosessen gjennom deltakelse i Det stående byggeutvalg. Norske bygningsmyndigheter har nedsatt en fast referansegruppe som blir forelagt alle norske synspunkter før avgivelse til Kommisjonen. Gruppen har medlemmer fra bransjen, byggforskning, byggstandardisering og fra bygningsmyndighetene. Ut over dette forespørres eksperter på konkrete områder og deres synspunkter samordnes og blir en del av de omforente, norske kommentarene. Kommentarer avgis kontinuerlig, i takt med Kommisjonens arbeidsprogram.

Rettslige konsekvenser

Som en følge av dokumentasjonsplikten nedlagt i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven antas sistnevnte å hjemle de krav om vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner som følger av Kommisjonens vedtak. Det legges altså til grunn at kravene kan stilles i medhold av gjeldende regelverk i forhold til de aktuelle produkter etter hvert som det blir aktuelt. Den reelle gjennomføringen av vedtakets bestemmelser vil skje ved den norske transponeringen av de harmoniserte standardene (HNS EN) og ved innføringen av europeiske tekniske godkjenninger (ETA) etter hvert som disse foreligger. Disse vil konkretisere grunnlaget for attestasjon av samsvar og klassebestemmelse for de enkelte produkter/produktgrupper. Det antas således ikke å være behov for ytterligere endringer av regelverket.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Gjennomføring av vedtaket vil ikke medføre verken økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige. Kommisjonsvedtaket pålegger imidlertid plikter på leverandører og produsenter av de aktuelle byggevarer innenfor EØS-området med hensyn til hvordan samsvar med Byggevaredirektivet skal dokumenteres. Det må således antas at vedtaket vil påføre private rettssubjekter enkelte administrative og økonomiske konsekvenser.

Rettsakten er en videreutvikling, presisering og forbedring av regelverk som tidligere er innlemmet i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010D0683 Kommisjonsvedtak 2010/683/EU av 9. november 2010 som endrer vedtak 97/555/EF om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhold av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til sement, byggekalk og andre hydrauliske bindemiddel (vedlegg II kap XXI KRD gr3)

Sammendrag av innhold

Komisjonsvedtak endrer kommisjonsvedtak 97/555/EF om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggevarer i medhold av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF. Vedtaket gjelder endring i valg av system for vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner med tanke på å forsterke tredjepartsvurdering for bygningskalk.

Hjemmel

Vedtaket er fattet i henhold til Byggevaredirektivets, dir 89/106/EØF om byggevarer, artikler 13 (3 og 4) og 20(2), som fastsetter at Kommisjonen avgjør hvilken prosedyre som skal anvendes for attestering av samsvar for en bestemt vare eller varegruppe. Byggevaredirektivet er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg II, som handler om tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering.

Byggevaredirektivet er gjennomført i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven (TEK10), kapittel 3 om produktdokumentasjon. For varer som er gjenstand for attestering av samsvar, avgjør Kommisjonen, på vedtaksgrunnlag, hvilke prosedyrer eller ytelsesklasser, som skal anvendes for en bestemt vare eller en varegruppe, og som må etterleves for å kunne attestere at byggevarer er i samsvar med gitte tekniske spesifikasjoner.

Norske interesser

Norske byggevareeksperter har vært delaktig i den prosessen som har resultert i bestemmelsene, gjennom arbeidet i Det stående byggeutvalg, nedsatt etter artikkel 19 i Byggevaredirektivet, Rådskdirektiv 89/106/EØF.

Forhandlingssituasjonen

Det forhandles ikke ytterligere om bestemmelsene for den nevnte varegruppen. Det er en løpende prosess i Det stående byggeutvalg å få frem nye vedtak om klassifikasjons- og attestasjonssystemene for stadig nye varegrupper og andre vedtak relevante for gjennomføringen av Byggevaredirektivet. Norge deltar aktivt i denne prosessen gjennom deltakelse i Det stående byggeutvalg.

Andres synspunkter

Norske bygningsmyndigheter har nedsatt en fast referansegruppe som blir forelagt alle norske synspunkter før avgivelse til Kommisjonen. Gruppen har medlemmer fra bransjen, byggforskning, byggstandardisering og fra bygningsmyndighetene. Ut over dette forespørres eksperter på konkrete områder og deres synspunkter samordnes og blir en del av de omforente, norske kommentarene. Kommentarer avgis kontinuerlig, i takt med Kommisjonens arbeidsprogram.

Rettslige konsekvenser

Som en følge av dokumentasjonsplikten nedlagt i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven antas sistnevnte å hjemle de krav om vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner som følger av Kommisjonens vedtak. Det legges altså til grunn at kravene kan stilles i medhold av gjeldende regelverk i forhold til de aktuelle produkter etter hvert som det blir aktuelt. Den reelle gjennomføringen av vedtakets bestemmelser vil skje ved den norske transponeringen av de harmoniserte standardene (HNS EN) og ved innføringen av europeiske tekniske godkjenninger (ETA) etter hvert som disse foreligger. Disse vil konkretisere grunnlaget for attestasjon av samsvar og klassebestemmelse for de enkelte produkter/produktgrupper. Det antas således ikke å være behov for ytterligere endringer av regelverket.

Som en følge av dokumentasjonsplikten nedlagt i kapittel 3 i TEK10 til plan- og bygningsloven, antas forskriften å hjemle de krav om vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner som følger av Kommisjonens vedtak. Det legges altså til grunn at kravene kan stilles i medhold av gjeldende regelverk i forhold til de aktuelle produkter etter hvert som det blir aktuelt.

Den reelle gjennomføringen av vedtakets bestemmelser vil skje ved den norske transponeringen av de harmoniserte standardene (HNS EN) og ved innføringen av europeiske tekniske godkjenninger (ETA) etter hvert som disse foreligger. Disse vil konkretisere grunnlaget for attestasjon av samsvar og klassebestemmelse for de enkelte produkter/produktgrupper. Det antas således ikke å være behov for ytterligere endringer av regelverket.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Gjennomføring av vedtaket vil ikke medføre verken økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige. Kommisjonsvedtaket pålegger imidlertid plikter på leverandører og produsenter innenfor EØS-området med hensyn til hvordan samsvar med Byggevaredirektivet skal dokumenteres. Det må således antas at vedtaket vil påføre private enkelte administrative og økonomiske konsekvenser.

Rettsakten er en videreutvikling, presisering og forbedring av regelverk som tidligere er innlemmet i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010D0737 Kommisjonsvedtak 2010/737/EU av 2. desember 2010 om klassifisering av visse byggevarers yteevne med hensyn til reaksjon ved brann når det gjelder stålplater med coating av polyester og plastisol (vedlegg II kap XXI KRD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonen har fattet vedtak om klassifisering av visse byggevarers yteevne med hensyn til reaksjon ved brann når det gjelder stålplater med coating av polyester og plastisol. Vedtaket gjelder opprettelse av brannklasser for den nevnte gruppe av byggprodukter med tanke på å ta hensyn til mulige forskjeller i vernenivå på nasjonalt, regionalt eller lokalt plan.

Hjemmel

Vedtaket er fattet i henhold til Byggevaredirektivets, dir 89/106/EØF om byggevarer, artikler 13 (3 og 4) og 20(2), som fastsetter at Kommisjonen avgjør hvilken prosedyre som skal anvendes for attestering av samsvar for en bestemt vare eller varegruppe. Byggevaredirektivet er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg II, som handler om tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering. Byggevaredirektivet er gjennomført i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven (TEK10), kapittel 3 om produktdokumentasjon. For varer som er gjenstand for attestering av samsvar, avgjør Kommisjonen, på vedtaksgrunnlag, hvilke prosedyrer eller ytelsesklasser, som skal anvendes for en bestemt vare eller en varegruppe, og som må etterleves for å kunne attestere at byggevarer er i samsvar med gitte tekniske spesifikasjoner.

Norske interesser

Norske byggevareeksperter har vært delaktig i den prosessen som har resultert i bestemmelsene, gjennom arbeidet i Det stående byggeutvalg, nedsatt etter artikkel 19 i Byggevaredirektivet, Rådsdirektiv 89/106/EØF.

Forhandlingssituasjonen

Det forhandles ikke ytterligere om bestemmelsene for den nevnte varegruppen. Det er en løpende prosess i Det stående byggeutvalg å få frem nye vedtak om klassifikasjons- og attestasjonssystemene for stadig nye varegrupper og andre vedtak relevante for gjennomføringen av Byggevaredirektivet. Norge deltar aktivt i denne prosessen gjennom deltakelse i Det stående byggeutvalg.

Andres synspunkter

Norske bygningsmyndigheter har nedsatt en fast referansegruppe som blir forelagt alle norske synspunkter før avgivelse til Kommisjonen. Gruppen har medlemmer fra bransjen, byggforskning, byggstandardisering og fra bygningsmyndighetene. Ut over dette forespørres eksperter på konkrete områder og deres synspunkter samordnes og blir en del av de omforente, norske kommentarene. Kommentarer avgis kontinuerlig, i takt med Kommisjonens arbeidsprogram.

Rettslige konsekvenser

Som en følge av dokumentasjonsplikten nedlagt i kapittel 3 i TEK10 til plan- og bygningsloven, antas forskriften å hjemle de krav om vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner som følger av Kommisjonens vedtak. Det legges altså til grunn at kravene kan stilles i medhold av gjeldende regelverk i forhold til de aktuelle produkter etter hvert som det blir aktuelt.

Den reelle gjennomføringen av vedtakets bestemmelser vil skje ved den norske transponeringen av de harmoniserte standardene (HNS EN) og ved innføringen av europeiske tekniske godkjenninger (ETA) etter hvert som disse foreligger. Disse vil konkretisere grunnlaget for attestasjon av samsvar og

klassebestemmelse for de enkelte produkter/produktgrupper. Det antas således ikke å være behov for ytterligere endringer av regelverket.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Gjennomføring av vedtaket vil ikke medføre verken økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige. Kommisjonsvedtaket pålegger imidlertid plikter på leverandører og produsenter av de aktuelle byggevarer innenfor EØS-området med hensyn til hvordan samsvar med Byggevaredirektivet skal dokumenteres. Det må således antas at vedtaket vil påføre private enkelte administrative og økonomiske konsekvenser.

Rettsakten er en videreutvikling, presisering og forbedring av regelverk som tidligere er innlemmet i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

30210D0738 Kommisjonsvedtak 2010/738/EU av 2. desember 2010 om opprettelse av klassifisering av byggevarers yteevne ved brannpåvirkning for avstøpninger av fibrøs gips (vedlegg II kap XXI KRD gr3)

Sammenheng av innhold

Kommisjonsvedtaket av 2. desember 2010 fastlegger prosedyrer for klassifisering av byggevarers yteevne ved brannpåvirkning for avstøpninger av fibrøs gips. Bestemmelsen om valg av system for attestasjon av overensstemmelse vil bli nedfelt i CEN's retningslinjer for den nevnte varegruppen.

Hjemmel

Vedtaket er fattet i henhold til Byggevaredirektivets, dir 89/106/EØF om byggevarer, artikler 13 (3 og 4) og 20(2), som fastsetter at Kommisjonen avgjør hvilken prosedyre som skal anvendes for attestering av samsvar for en bestemt vare eller varegruppe. Byggevaredirektivet er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg II, som handler om tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering. Byggevaredirektivet er gjennomført i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven (TEK10), kapittel 3 om produktdokumentasjon. For varer som er gjenstand for attestering av samsvar, avgjør Kommisjonen, på vedtaksgrunnlag, hvilke prosedyrer eller ytelsesklasser, som skal anvendes for en bestemt vare eller en varegruppe, og som må etterleves for å kunne attestere at byggevarer er i samsvar med gitte tekniske spesifikasjoner.

Norske interesser

Norske byggevareeksperter har vært delaktig i den prosessen som har resultert i bestemmelsene, gjennom arbeidet i Det stående byggeutvalg, nedsatt etter artikkel 19 i Byggevaredirektivet, Rådskommisjonen 89/106/EØF.

Andres synspunkter

Norske bygningsmyndigheter har nedsatt en fast referansegruppe som blir forelagt alle norske synspunkter før avgivelse til Kommisjonen. Gruppen har medlemmer fra bransjen, byggforskning, byggstandardisering og fra bygningsmyndighetene. Ut over dette forespørres eksperter på konkrete områder og deres synspunkter samordnes og blir en del av de omforente, norske kommentarene. Kommentarer avgis kontinuerlig, i takt med Kommisjonens arbeidsprogram.

Forhandlingssituasjonen

Det forhandles ikke ytterligere om bestemmelsene for den nevnte varegruppen. Det er en løpende prosess i Det stående byggeutvalg å få frem nye vedtak om klassifikasjons- og attestasjonssystemene

for stadig nye varegrupper og andre vedtak relevante for gjennomføringen av Byggevaredirektivet. Norge deltar aktivt i denne prosessen gjennom deltakelse i Det stående byggeutvalg.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av vedtaket vil ikke medføre verken økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige. Kommisjonsvedtaket pålegger imidlertid plikter på leverandører og produsenter av de aktuelle byggevarer innenfor EØS-området med hensyn til hvordan samsvar med Byggevaredirektivet skal dokumenteres. Det må således antas at vedtaket vil påføre private rettssubjekter enkelte administrative og økonomiske konsekvenser.

Rettslige konsekvenser

Som en følge av dokumentasjonsplikten nedlagt i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven antas sistnevnte å hjemle muligheten for opprettelse av brannklasser som følger av Kommisjonens vedtak. Det legges altså til grunn at kravene kan stilles i medhold av gjeldende regelverk i forhold til de aktuelle produkter etter hvert som det blir aktuelt. Den reelle gjennomføringen av vedtakets bestemmelser vil skje ved den norske transponeringen av de harmoniserte standardene (HNS EN) og ved innføringen av europeiske tekniske godkjenninger (ETA) etter hvert som disse foreligger. Disse vil konkretisere grunnlaget for attestasjon av samsvar og klassebestemmelse for de enkelte produkter/produktgrupper. Det antas således ikke å være behov for ytterligere endringer av regelverket.

Rettsakten er en videreutvikling, presisering og forbedring av regelverk som tidligere er innlemmet i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0014 Kommisjonsvedtak 2011/14/EU av 13. januar 2011 som endrer vedtak 97/556/EF om prosedyren for attestering av samsvar med produktkrav for byggevarer i henhold til artikkel 20, stk. 2, i rådsdirektiv 89/106/EØF angående komposittsystemer og -sett til utvendig varmeisolerings med puss (vedlegg II kap XXI KRD gr3)

Sammendrag av innhold

Komisjonsvedtaket av 13. januar 2011 endrer tidligere vedtak 97/556/EF som fastlegger prosedyren for attestering av samsvar med produktkrav for byggevarer angående komposittsystemer og -sett til utvendig varmeisolerings med puss. Vedtaket gjelder endring i forrige vedtak om valg av system for vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner for den nevnte gruppe av byggprodukter med sikte på å kunne omfatte produkter dekket av en harmonisert standard, ikke bare produkter dekket av europeiske tekniske godkjenninger. Bestemmelsen om valg av system for attestasjon av overensstemmelse vil bli nedfelt i CEN's retningslinjer for den nevnte varegruppen.

Hjemmel

Vedtaket er fattet i henhold til Byggevaredirektivets, dir 89/106/EØF om byggevarer, artikler 13 (3 og 4) og 20(2), som fastsetter at Kommisjonen avgjør hvilken prosedyre som skal anvendes for attestering av samsvar for en bestemt vare eller varegruppe. Byggevaredirektivet er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg II, som handler om tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering. Byggevaredirektivet er gjennomført i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven (TEK10), kapittel 3 om produktdokumentasjon. For varer som er gjenstand for attestering av samsvar, avgjør Kommisjonen, på vedtaksgrunnlag, hvilke prosedyrer eller ytelsesklasser, som skal anvendes for en bestemt vare eller en varegruppe, og som må etterleves for å kunne attestere at byggevarer er i samsvar med gitte tekniske spesifikasjoner.

Norske interesser

Norske byggevareeksperter har vært delaktig i den prosessen som har resultert i bestemmelsene, gjennom arbeidet i Det stående byggeutvalg, nedsatt etter artikkel 19 i Byggevaredirektivet, Rådsdirektiv 89/106/EØF.

Forhandlingssituasjonen

Det forhandles ikke ytterligere om bestemmelsene for den nevnte varegruppen. Det er en løpende prosess i Det stående byggeutvalg å få frem nye vedtak om klassifikasjons- og attestasjonssystemene for stadig nye varegrupper og andre vedtak relevante for gjennomføringen av Byggevaredirektivet. Norge deltar aktivt i denne prosessen gjennom deltakelse i Det stående byggeutvalg.

Andres synspunkter

Norske bygningsmyndigheter har nedsatt en fast referansegruppe som blir forelagt alle norske synspunkter før avgivelse til Kommisjonen. Gruppen har medlemmer fra bransjen, byggforskning, byggstandardisering og fra bygningsmyndighetene. Ut over dette forespørres eksperter på konkrete områder og deres synspunkter samordnes og blir en del av de omforente, norske kommentarene. Kommentarer avgis kontinuerlig, i takt med Kommisjonens arbeidsprogram.

Rettslige konsekvenser

Som en følge av dokumentasjonsplikten nedlagt i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven antas sistnevnte å hjemle de krav om vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner som følger av Kommisjonens vedtak. Det legges altså til grunn at kravene kan stilles i medhold av gjeldende regelverk i forhold til de aktuelle produkter etter hvert som det blir aktuelt. Den reelle gjennomføringen av vedtakets bestemmelser vil skje ved den norske transponeringen av de harmoniserte standardene (HNS EN) og ved innføringen av europeiske tekniske godkjenninger (ETA) etter hvert som disse foreligger. Disse vil konkretisere grunnlaget for attestasjon av samsvar og klassebestemmelse for de enkelte produkter/produktgrupper. Det antas således ikke å være behov for ytterligere endringer av regelverket.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Gjennomføring av vedtaket vil ikke medføre verken økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige. Kommisjonsvedtaket pålegger imidlertid plikter på leverandører og produsenter av de aktuelle byggevarer innenfor EØS-området med hensyn til hvordan samsvar med Byggevaredirektivet skal dokumenteres. Det må således antas at vedtaket vil påføre private rettssubjekter enkelte administrative og økonomiske konsekvenser.

Rettsakten er en videreutvikling, presisering og forbedring av regelverk som tidligere er innlemmet i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0019 Kommisjonsbeslutning 2011/19/EU om prosedyre for attestering av samsvar med tekniske spesifikasjoner for fugemasse for ikke-konstruksjonsmessige bygninger og gangveier (vedlegg II kap XXI KRD gr3)

Sammendrag av innhold

Komisjonsvedtaket av 14. januar 2011 fastlegger prosedyrer for samsvarsattestering av fugemasser til ikke-konstruksjonsmessig bruk i bygninger og gangveier. Vedtaket gjelder valg av system for vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner for den nevnte gruppe av byggprodukter. Bestemmelsen om valg av system for attestasjon av overensstemmelse vil bli nedfelt i CEN's retningslinjer for den nevnte varegruppen.

Hjemmel

Vedtaket er fattet i henhold til Byggevaredirektivets, dir 89/106/EØF om byggevarer, artikler 13 (3 og 4) og 20(2), som fastsetter at Kommisjonen avgjør hvilken prosedyre som skal anvendes for attestering av samsvar for en bestemt vare eller varegruppe. Byggevaredirektivet er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg II, som handler om tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering. Byggevaredirektivet er gjennomført i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven (TEK10), kapittel 3 om produktdokumentasjon. For varer som er gjenstand for attestering av samsvar, avgjør Kommisjonen, på vedtaksgrunnlag, hvilke prosedyrer eller ytelsesklasser, som skal anvendes for en bestemt vare eller en varegruppe, og som må etterleves for å kunne attestere at byggevarer er i samsvar med gitte tekniske spesifikasjoner.

Norske interesser

Norske byggevareeksperter har vært delaktig i den prosessen som har resultert i bestemmelsene, gjennom arbeidet i Det stående byggeutvalg, nedsatt etter artikkel 19 i Byggevaredirektivet, Rådskommisjonsdirektiv 89/106/EØF.

Forhandlingssituasjonen

Det forhandles ikke ytterligere om bestemmelsene for den nevnte varegruppen. Det er en løpende prosess i Det stående byggeutvalg å få frem nye vedtak om klassifikasjons- og attestasjonssystemene for stadig nye varegrupper og andre vedtak relevante for gjennomføringen av Byggevaredirektivet. Norge deltar aktivt i denne prosessen gjennom deltakelse i Det stående byggeutvalg.

Andres synspunkter

Norske bygningsmyndigheter har nedsatt en fast referansegruppe som blir forelagt alle norske synspunkter før avgivelse til Kommisjonen. Gruppen har medlemmer fra bransjen, byggforskning, byggstandardisering og fra bygningsmyndighetene. Ut over dette forespørres eksperter på konkrete områder og deres synspunkter samordnes og blir en del av de omforente, norske kommentarene. Kommentarer avgis kontinuerlig, i takt med Kommisjonens arbeidsprogram.

Rettslige konsekvenser

Som en følge av dokumentasjonsplikten nedlagt i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven antas sistnevnte å hjemle de krav om vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner som følger av Kommisjonens vedtak. Det legges altså til grunn at kravene kan stilles i medhold av gjeldende regelverk i forhold til de aktuelle produkter etter hvert som det blir aktuelt. Den reelle gjennomføringen av vedtakets bestemmelser vil skje ved den norske transponeringen av de harmoniserte standardene (HNS EN) og ved innføringen av europeiske tekniske godkjenninger (ETA) etter hvert som disse foreligger. Disse vil konkretisere grunnlaget for attestasjon av samsvar og klassebestemmelse for de enkelte produkter/produktgrupper. Det antas således ikke å være behov for ytterligere endringer av regelverket.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Gjennomføring av vedtaket vil ikke medføre verken økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige. Kommisjonsvedtaket pålegger imidlertid plikter på leverandører og produsenter av de aktuelle byggevarer innenfor EØS-området med hensyn til hvordan samsvar med Byggevaredirektivet skal dokumenteres. Det må således antas at vedtaket vil påføre private rettssubjekter enkelte administrative og økonomiske konsekvenser.

Rettsakten er en videreutvikling, presisering og forbedring av regelverk som tidligere er innlemmet i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader.

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0232 Kommisjonsvedtak 2011/232/EU av 11. april 2011 som endrer kommisjonsvedtak 2000/367/EF om klassifisering av brannmotstanden til byggevarer, byggverk og deler av byggverk (vedlegg II kap XXI KRD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtaket av 11. april 2011 endrer tidligere kommisjonsvedtak 2000/367/EF som etablerer et klassifikasjonssystem for brannmotstand for byggevarer, byggverk og deler av disse. Endringene er gjort for å ta hensyn til teknisk fremskritt og for å inkludere brannstopp. Endringene omfatter produkter og systemer for å beskytte lastbærende elementer eller deler av byggverk og ikke-lastbærende elementer eller deler av byggverk og produkter til dette

Hjemmel

Vedtaket er fattet i henhold til Byggevaredirektivets, dir 89/106/EØF om byggevarer, artikler 13 (3 og 4) og 20(2), som fastsetter at Kommisjonen avgjør hvilken prosedyre som skal anvendes for attestering av samsvar for en bestemt vare eller varegruppe. Byggevaredirektivet er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg II, som handler om tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering. Byggevaredirektivet er gjennomført i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven (TEK10), kapittel 3 om produktdokumentasjon. For varer som er gjenstand for attestering av samsvar, avgjør Kommisjonen, på vedtaksgrunnlag, hvilke prosedyrer eller ytelsesklasser, som skal anvendes for en bestemt vare eller en varegruppe, og som må etterleves for å kunne attestere at byggevarer er i samsvar med gitte tekniske spesifikasjoner.

Norske interesser

Norske byggevareeksperter har vært delaktig i den prosessen som har resultert i bestemmelsene, gjennom arbeidet i Det stående byggeutvalg, nedsatt etter artikkel 19 i Byggevaredirektivet, Rådsdirektiv 89/106/EØF.

Forhandlingssituasjonen

Det forhandles ikke ytterligere om bestemmelsene for den nevnte varegruppen. Det er en løpende prosess i Det stående byggeutvalg å få frem nye vedtak om klassifikasjons- og attestasjonssystemene for stadig nye varegrupper og andre vedtak relevante for gjennomføringen av Byggevaredirektivet. Norge deltar aktivt i denne prosessen gjennom deltakelse i Det stående byggeutvalg.

Andres synspunkter

Norske bygningsmyndigheter har nedsatt en fast referansegruppe som blir forelagt alle norske synspunkter før avgivelse til Kommisjonen. Gruppen har medlemmer fra bransjen, byggforskning, byggstandardisering og fra bygningsmyndighetene. Ut over dette forespørres eksperter på konkrete områder og deres synspunkter samordnes og blir en del av de omforente, norske kommentarene. Kommentarer avgis kontinuerlig, i takt med Kommisjonens arbeidsprogram.

Rettslige konsekvenser

Som en følge av dokumentasjonsplikten nedlagt i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven antas sistnevnte å hjemle muligheten for opprettelse av brannklasser som følger av Kommisjonens vedtak. Det legges altså til grunn at kravene kan stilles i medhold av gjeldende regelverk i forhold til de aktuelle produkter etter hvert som det blir aktuelt. Den reelle gjennomføringen av vedtakets bestemmelser vil skje ved den norske transponeringen av de harmoniserte standardene (HNS EN) og ved innføringen av europeiske tekniske godkjenninger (ETA) etter hvert som disse foreligger. Disse vil konkretisere grunnlaget for attestasjon av samsvar og klassebestemmelse for de enkelte produkter/produktgrupper. Det antas således ikke å være behov for ytterligere endringer av regelverket.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av vedtaket vil ikke medføre verken økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige. Kommisjonsvedtaket pålegger imidlertid plikter på leverandører og produsenter av de aktuelle byggevarer innenfor EØS-området med hensyn til hvordan samsvar med Byggevaredirektivet skal dokumenteres. Det må således antas at vedtaket vil påføre private rettssubjekter enkelte administrative og økonomiske konsekvenser.

Rettsakten er en videreutvikling, presisering og forbedring av regelverk som tidligere er innlemmet i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0246 Kommisjonsbeslutning 2011/246/EU som endrer vedtak 1999/93/EF om prosedyren for attesting av byggevarer i henhold til artikkel 20, stk. 2, i rådsdirektiv 89/106/EØF hva gjelder dører, vinduer, lemmer, skodder og porter og tilhørende beslag (vedlegg II kap XXI KRD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonens gjennomføringsvedtak innebærer en endring av vedtak 1999/93/EF og gjennomfører endringsbestemmelser for dører, vinduer, lemmer, skodder og porter knyttet til brannvern. Vedtaket gjelder altså endring i valg av system for vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner for den nevnte gruppe av byggprodukter for å kunne fange opp vinduer og dører som ikke anvendes for brannceller, røykseksjoner, og rømningsveier. Bestemmelsen om valg av system for attestasjon av overensstemmelse vil bli nedfelt i CEN's retningslinjer for den nevnte varegruppen.

Hjemmel

Vedtaket er fattet i henhold til Byggevaredirektivets, dir 89/106/EØF om byggevarer, artikler 13 (3 og 4) og 20(2), som fastsetter at Kommisjonen avgjør hvilken prosedyre som skal anvendes for attesting av samsvar for en bestemt vare eller varegruppe. Byggevaredirektivet er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg II, som handler om tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering. Byggevaredirektivet er gjennomført i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven (TEK10), kapittel 3 om produktdokumentasjon. For varer som er gjenstand for attesting av samsvar, avgjør Kommisjonen, på vedtaksgrunnlag, hvilke prosedyrer eller ytelsesklasser, som skal anvendes for en bestemt vare eller en varegruppe, og som må etterleves for å kunne attestere at byggevarer er i samsvar med gitte tekniske spesifikasjoner.

Norske interesser

Norske byggevareeksperter har vært delaktig i den prosessen som har resultert i bestemmelsene, gjennom arbeidet i Det stående byggeutvalg, nedsatt etter artikkel 19 i Byggevaredirektivet, Rådsdirektiv 89/106/EØF.

Forhandlingssituasjonen

Det forhandles ikke ytterligere om bestemmelsene for den nevnte varegruppen. Det er en løpende prosess i Det stående byggeutvalg å få frem nye vedtak om klassifikasjons- og attestasjonssystemene for stadig nye varegrupper og andre vedtak relevante for gjennomføringen av Byggevaredirektivet. Norge deltar aktivt i denne prosessen gjennom deltakelse i Det stående byggeutvalg.

Andres synspunkter

Norske bygningsmyndigheter har nedsatt en fast referansegruppe som blir forelagt alle norske synspunkter før avgivelse til Kommisjonen. Gruppen har medlemmer fra bransjen, byggforskning, byggstandardisering og fra bygningsmyndighetene. Ut over dette forespørres eksperter på konkrete områder og deres synspunkter samordnes og blir en del av de omforente, norske kommentarene. Kommentarer avgis kontinuerlig, i takt med Kommisjonens arbeidsprogram.

Rettslige konsekvenser

Som en følge av dokumentasjonsplikten nedlagt i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven antas sistnevnte å hjemle de krav om vurdering og erklæring av samsvar med tekniske

spesifikasjoner som følger av Kommisjonens vedtak. Det legges altså til grunn at kravene kan stilles i medhold av gjeldende regelverk i forhold til de aktuelle produkter etter hvert som det blir aktuelt. Den reelle gjennomføringen av vedtakets bestemmelser vil skje ved den norske transponeringen av de harmoniserte standardene (HNS EN) og ved innføringen av europeiske tekniske godkjenninger (ETA) etter hvert som disse foreligger. Disse vil konkretisere grunnlaget for attestasjon av samsvar og klassebestemmelse for de enkelte produkter/produktgrupper. Det antas således ikke å være behov for ytterligere endringer av regelverket.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av vedtaket vil ikke medføre verken økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige. Kommisjonsvedtaket pålegger imidlertid plikter på leverandører og produsenter av dører, vinduer, lemmer, skodder, porter og andre beslag innenfor EØS-området med hensyn til hvordan samsvar med Byggevaredirektivet skal dokumenteres. Det må således antas at vedtaket vil påføre private enkelte administrative og økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader.

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0284 Kommisjonsvedtak 2011/284/EU av 12. mai 2011 om prosedyren for attestering av byggevarer i henhold til artikkel 20, stk. 2, i rådsdirektiv 89/106/EØF med hensyn til elektrisitetskabler, styrekabler og kommunikasjonskabler (vedlegg II kap XXI KRD gr3)

Sammendrag av innhold

Komisjonsvedtaket fastlegger prosedyren for attestering av elektrisitetskabler, styrekabler og kommunikasjonskabler, og gjelder dermed valg av system for vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner for den nevnte gruppe av byggprodukter. Bestemmelsen om valg av system for attestasjon av overensstemmelse vil bli nedfelt i CEN's retningslinjer for den nevnte varegruppen.

Hjemmel

Vedtaket er fattet i henhold til Byggevaredirektivets, dir 89/106/EØF om byggevarer, artikler 13 (3 og 4) og 20(2), som fastsetter at Kommisjonen avgjør hvilken prosedyre som skal anvendes for attestering av samsvar for en bestemt vare eller varegruppe. Byggevaredirektivet er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg II, som handler om tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering. Byggevaredirektivet er gjennomført i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven (TEK10), kapittel 3 om produktdokumentasjon. For varer som er gjenstand for attestering av samsvar, avgjør Kommisjonen, på vedtaksgrunnlag, hvilke prosedyrer eller ytelsesklasser, som skal anvendes for en bestemt vare eller en varegruppe, og som må etterleves for å kunne attestere at byggevarer er i samsvar med gitte tekniske spesifikasjoner.

Norske interesser

Norske byggevareeksperter har vært delaktig i den prosessen som har resultert i bestemmelsene, gjennom arbeidet i Det stående byggeutvalg, nedsatt etter artikkel 19 i Byggevaredirektivet, Rådsdirektiv 89/106/EØF.

Forhandlingssituasjonen

Det forhandles ikke ytterligere om bestemmelsene for den nevnte varegruppen. Det er en løpende prosess i Det stående byggeutvalg å få frem nye vedtak om klassifikasjons- og attestasjonssystemene for stadig nye varegrupper og andre vedtak relevante for gjennomføringen av Byggevaredirektivet. Norge deltar aktivt i denne prosessen gjennom deltakelse i Det stående byggeutvalg.

Andres synspunkter

Norske bygningsmyndigheter har nedsatt en fast referansegruppe som blir forelagt alle norske synspunkter før avgivelse til Kommisjonen. Gruppen har medlemmer fra bransjen, byggforskning, byggstandardisering og fra bygningsmyndighetene. Ut over dette forespørres eksperter på konkrete områder og deres synspunkter samordnes og blir en del av de omforente, norske kommentarene. Kommentarer avgis kontinuerlig, i takt med Kommisjonens arbeidsprogram.

Rettslige konsekvenser

Som en følge av dokumentasjonsplikten nedlagt i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven antas sistnevnte å hjemle de krav om vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner som følger av Kommisjonens vedtak. Det legges altså til grunn at kravene kan stilles i medhold av gjeldende regelverk i forhold til de aktuelle produkter etter hvert som det blir aktuelt. Den reelle gjennomføringen av vedtakets bestemmelser vil skje ved den norske transponeringen av de harmoniserte standardene (HNS EN) og ved innføringen av europeiske tekniske godkjenninger (ETA) etter hvert som disse foreligger. Disse vil konkretisere grunnlaget for attestasjon av samsvar og klassebestemmelse for de enkelte produkter/produktgrupper. Det antas således ikke å være behov for ytterligere endringer av regelverket.

Som en følge av dokumentasjonsplikten nedlagt i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven antas sistnevnte å hjemle de krav om vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner som følger av Kommisjonens vedtak. Det legges altså til grunn at kravene kan stilles i medhold av gjeldende regelverk i forhold til de aktuelle produkter etter hvert som det blir aktuelt.

Den reelle gjennomføringen av vedtakets bestemmelser vil skje ved den norske transponeringen av de harmoniserte standardene (hNS EN) og ved innføringen av europeiske tekniske godkjenninger (ETA) etter hvert som disse foreligger. Disse vil konkretisere grunnlaget for attestasjon av samsvar og klassebestemmelse for de enkelte produkter/produktgrupper. Det antas således ikke å være behov for ytterligere endringer av regelverket.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Gjennomføring av vedtaket vil ikke medføre verken økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige. Kommisjonsvedtaket pålegger imidlertid plikter på leverandører og produsenter innenfor EØS-området med hensyn til hvordan samsvar med Byggevaredirektivet skal dokumenteres. Det må således antas at vedtaket vil påføre private enkelte administrative og økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader.

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012D0201 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/201/EU av 26. mars 2012 som endrer vedtak 98/213/EF om prosedyren for attestering av byggevarer i henhold til artikkel 20, stk. 2, i rådsdirektiv 89/106/EØF hva angår innvendige skillevegger (vedlegg II kap XXI KRD gr3)

Sammendrag av innhold

Komisjonsvedtak av 26. mars 2012 endrer tidligere kommisjonsvedtak 98/213/EF om prosedyre for attestering av samsvar for innvendige skillevegger. Vedtaket gjelder valg av system for vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner for den nevnte gruppe av byggevarer.

Hjemmel

Vedtaket er fattet i henhold til Byggevaredirektivets, dir 89/106/EØF om byggevarer, artikler 13 (3 og 4) og 20(2), som fastsetter at Kommisjonen avgjør hvilken prosedyre som skal anvendes for attestering av samsvar for en bestemt vare eller varegruppe. Byggevaredirektivet er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg II, som handler om tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering.

Byggevedirektivet er gjennomført i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven (TEK10), kapittel 3 om produktdokumentasjon. For varer som er gjenstand for attestering av samsvar, avgjør Kommisjonen, på vedtaksgrunnlag, hvilke prosedyrer eller ytelsesklasser, som skal anvendes for en bestemt vare eller en varegruppe, og som må etterleves for å kunne attestere at byggevarer er i samsvar med gitte tekniske spesifikasjoner.

Rettslige konsekvenser

Som en følge av dokumentasjonsplikten nedlagt i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven antas sistnevnte å hjemle de krav om vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner som følger av Kommisjonens vedtak. Det legges altså til grunn at kravene kan stilles i medhold av gjeldende regelverk i forhold til de aktuelle produkter etter hvert som det blir aktuelt. Den reelle gjennomføringen av vedtakets bestemmelser vil skje ved den norske transponeringen av de harmoniserte standardene (HNS EN) og ved innføringen av europeiske tekniske godkjenninger (ETA) etter hvert som disse foreligger. Disse vil konkretisere grunnlaget for attestasjon av samsvar og klassebestemmelse for de enkelte produkter/produktgrupper. Det antas således ikke å være behov for ytterligere endringer av regelverket.

Norske interesser

Vedtakene innebærer at norske byggevareprodusenter må underlegge sine produkter unionsbestemmelser. Dette ses på fra norsk side som en fordel. For øvrig har norske byggevareeksperter vært delaktig i den prosessen som har resultert i bestemmelsene, gjennom arbeidet i Det stående byggeutvalg, nedsatt etter artikkel 19 i Byggevedirektivet, Rådskdirektiv 89/106/EØF.

Det forhandles ikke ytterligere om bestemmelsene for den nevnte varegruppen. Det er en løpende prosess i Det stående byggeutvalg å få frem nye vedtak om klassifikasjons- og attestasjonssystemene for stadig nye varegrupper og andre vedtak relevante for gjennomføringen av Byggevedirektivet. Norge deltar aktivt i denne prosessen gjennom deltakelse i Det stående byggeutvalg.

Andres synspunkter

Norske bygningsmyndigheter har nedsatt en fast referansegruppe som blir forelagt alle norske synspunkter før avgivelse til Kommisjonen. Gruppen har medlemmer fra bransjen, byggforskning, byggstandardisering og fra bygningsmyndighetene. Ut over dette forespørres eksperter på konkrete områder og deres synspunkter samordnes og blir en del av de omforente, norske kommentarene. Kommentarer avgis kontinuerlig, i takt med Kommisjonens arbeidsprogram.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av vedtaket vil ikke medføre verken økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige. Kommisjonsvedtaket pålegger imidlertid plikter på leverandører og produsenter av de aktuelle byggevarer innenfor EØS-området med hensyn til hvordan samsvar med Byggevedirektivet skal dokumenteres. Det må således antas at vedtaket vil påføre private rettssubjekter enkelte administrative og økonomiske konsekvenser.

Rettsakten er en videreutvikling, presisering og forbedring av regelverk som tidligere er innlemmet i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012D0202 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/202/EU av 29. mars 2012 som endrer vedtak 1999/94/EF om prosedyren for attestering av byggevarer i henhold til

artikkel 20, stk. 2, i rådsdirektiv 89/106/EØF hva angår ferdigstøpte byggevarer av normal-, lett- eller porebetong (vedlegg II kap XXI KRD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtak av 29. mars 2012 endrer tidligere Kommisjonsvedtak 1999/94/EF om prosedyre for attestering av byggevarer vedrørende ferdigstøpte byggevarer av normal-, lett- eller porebetong.

Hjemmel

Vedtaket er fattet i henhold til Byggevaredirektivets, dir 89/106/EØF om byggevarer, artikler 13 (3 og 4) og 20(2), som fastsetter at Kommisjonen avgjør hvilken prosedyre som skal anvendes for attestering av samsvar for en bestemt vare eller varegruppe. Byggevaredirektivet er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg II, som handler om tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering. Byggevaredirektivet er gjennomført i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven (TEK10), kapittel 3 om produktdokumentasjon. For varer som er gjenstand for attestering av samsvar, avgjør Kommisjonen, på vedtaksgrunnlag, hvilke prosedyrer eller ytelsesklasser, som skal anvendes for en bestemt vare eller en varegruppe, og som må etterleves for å kunne attestere at byggevarer er i samsvar med gitte tekniske spesifikasjoner.

Rettslige konsekvenser

Som en følge av dokumentasjonsplikten nedlagt i forskrift om tekniske krav til byggverk til plan- og bygningsloven antas sistnevnte å hjemle de krav om vurdering og erklæring av samsvar med tekniske spesifikasjoner som følger av Kommisjonens vedtak. Det legges altså til grunn at kravene kan stilles i medhold av gjeldende regelverk i forhold til de aktuelle produkter etter hvert som det blir aktuelt. Den reelle gjennomføringen av vedtakets bestemmelser vil skje ved den norske transponeringen av de harmoniserte standardene (hNS EN) og ved innføringen av europeiske tekniske godkjenninger (ETA) etter hvert som disse foreligger. Disse vil konkretisere grunnlaget for attestasjon av samsvar og klassebestemmelse for de enkelte produkter/produktgrupper. Det antas således ikke å være behov for ytterligere endringer av regelverket.

Forhandlingssituasjonen

Det forhandles ikke ytterligere om bestemmelsene for den nevnte varegruppen. Det er en løpende prosess i Det stående byggeutvalg å få frem nye vedtak om klassifikasjons- og attestasjonssystemene for stadig nye varegrupper og andre vedtak relevante for gjennomføringen av Byggevaredirektivet. Norge deltar aktivt i denne prosessen gjennom deltakelse i Det stående byggeutvalg.

Andres synspunkter

Norske bygningsmyndigheter har nedsatt en fast referansegruppe som blir forelagt alle norske synspunkter før avgivelse til Kommisjonen. Gruppen har medlemmer fra bransjen, byggforskning, byggstandardisering og fra bygningsmyndighetene. Ut over dette forespørres eksperter på konkrete områder og deres synspunkter samordnes og blir en del av de omforente, norske kommentarene. Kommentarer avgis kontinuerlig, i takt med Kommisjonens arbeidsprogram.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Gjennomføring av vedtaket vil ikke medføre verken økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige. Kommisjonsvedtaket pålegger imidlertid plikter på leverandører og produsenter av de aktuelle byggevarer innenfor EØS-området med hensyn til hvordan samsvar med Byggevaredirektivet skal dokumenteres. Det må således antas at vedtaket vil påføre private rettssubjekter enkelte administrative og økonomiske konsekvenser.

Rettsakten er en videreutvikling, presisering og forbedring av regelverk som tidligere er innlemmet i EØS-avtalen. Gjennomføring av vedtaket får ingen rettslige konsekvenser for Norge, og vil således ikke kreve endring av plan- og bygningsloven eller byggeteknisk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet,

Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32012R0200 Kommisjonsforordning (EF) nr. 200/2012 av 8. mars 2012 vedrørende et unionsmål for reduksjon av *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* i flokker av slaktekylling, som angitt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 (vedlegg I kap I LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) nr. 200/2012 omhandler forslag til fastsettelse av et endelig unionsmål for reduksjon av *Salmonella* hos flokker av slaktekylling i henhold til kravet gitt i forordning (EF) nr. 2160/2003. Forordning (EF) nr. 2160/2003 artikkel 4 krever fastsettelse av mål for reduksjon av forekomsten av zoonoser. Videre er det lagt inn at resultatene, som er tatt av hver flokk av slaktekyllingene i henhold til denne rettsakten, er en del av matkjedeinformasjonen som kreves i henhold til vedlegg II i forordning (EF) nr. 853/2004.

Kommisjonen har på bakgrunn av en risikovurdering fra EFSA laget et utkast til ny rettsakt, som omfatter *Salmonella* Enteritidis og *Salmonella* Typhimurium, inkludert monofasiske varianter som man antar oftest er årsak til salmonellainfeksjon hos mennesker. Videre er rettsakten harmonisert med de sist endrede salmonellarettssaktene med hensyn til prøvetakingsmetoder og prøvetakingsplan. Hovedinnholdet i rettsakten er en videreføring av allerede eksisterende krav som er dekket av tidligere høring, jf. Høringsnotat - forslag til endrede regler om kontroll av *Salmonella* datert 30.10.2009. Rettsakten opphever forordning (EF) nr. 646/2007. I rettsakten åpner Kommisjonen for at nasjonale myndigheter kan tillate at flokker med saktevoksende økologiske slaktekyllinger eldre enn 81 dager kan testes i løpet av de 6 siste ukene før slakting. I dag er det krav om at alle slaktekyllinger må testes i løpet av de tre siste ukene før slakting. Bakgrunnen for forslaget er at ikke alle slaktekyllingene i samme flokk sendes til slakting samtidig. I Norge slaktes økologiske slaktekyllinger ved ca. 12 ukers alder(84 dager) og vanlig slaktekylling ved ca. 6 ukers alder(42 dager).

Merknader

Rettslige konsekvenser: Rettsakten medfører en teknisk endring i forskrift 8. juni 2007 nr. 603 om kontroll med *Salmonella* i fjørfe, fjørfefôr, fjørfekjøtt og egg (salmonellaforskriften), som er nasjonal, og i forskrift 23. desember 2005 nr. 1703 om kontroll av salmonella og andre matbårne zoonotiske smittestoffer (henvisningsforskriften) når rettsakten tas inn i EØS-avtalen. Selv om rettsakten åpner opp for at myndigheter kan tillate at saktevoksende slaktekyllinger testes i løpet av de siste 6 uker før slakting, vil Mattilsynet beholde dagens krav om testing i løpet av de siste tre ukene for alle slaktekyllinger, også for saktevoksende slaktekyllinger eldre enn 12 uker (84 dager). Bakgrunnen er at smitte kan skje (for eksempel via fôr) helt frem til slakting, derfor ønsker vi at alle slaktekyllinger testes så nærme slakting som mulig. Endringen vil ikke påvirke Norges salmonellagaranti, idet kravene angitt i salmonellagarantien fortsatt må følges ved eventuell eksport av kjøtt fra slaktekylling til Norge.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Det gjøres kun tekniske endringer i forskriftene. Gjennomføring av rettsakten vil derfor ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for Mattilsynet eller næringen.

Annet: På SCFAH-møtet 17. mai 2011 påpekte flere medlemsstater og Norge at man ønsker å beholde dagens krav om testing i løpet av de siste tre ukene før slakting for alle slaktekyllinger, også for saktevoksende slaktekyllinger eldre enn 12 uker (84 dager).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0176 Kommisjonens forordning (EU) nr. 176/2012 av 1. mars 2012 om endring av bilag B, C og D til Rådets direktiv 90/429/EØF om dyrehelse krav for brucellose og Aujeszky's disease (vedlegg I kap I LDM gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjør endringer i vedlegg B, C og D i direktiv 90/429/EØF, som fastsetter dyrehelsekrav ved samhandel innen EU og import fra tredjeland til EU av rånesæd.

De viktigste endringene i vedlegg B, som fastsetter vilkår for inntak og krav til rutinetesting av råner på godkjente seminestasjoner, er at det åpnes for bruk av to alternative serologiske tester, cELISA og iELISA, for påvisning av brucellose hos rånene. Disse testene kan brukes for testing av dyr før isolasjon, dyr i isolasjon og under rutinetester på seminestasjonen. De to alternative serologiske testene legges også til prosedyren som skal følges ved mistanke om brucellose. I protokollen for avkrefting av mistanke om brucellose åpnes det for et alternativt kriterium om negativ post-mortem undersøkelse av test positive dyr. Kravene med hensyn hvilke tester som kan benyttes for påvisning av Aujeszky's disease hos rånene, avhengig av om de er uvaksinert eller vaksinert mot sjukdommen, endres slik at de reflekterer kravene til testing av svin som skal eksporteres til EU-land som har tilleggsgarantier for sjukdommen. De endrede testspesifikasjonene gjelder for testing av dyr før isolasjon, dyr i isolasjon og under rutinetester på seminestasjonen.

Endringen i vedlegg C, som fastsetter hvilke krav rånesæd må oppfylle for å kunne være gjenstand for samhandel i EU, er at det for EU-land som har fristatus for Aujeszky's disease innføres plikt til å forhåndsinformere Kommisjonen og de andre EU-landene dersom de vil benytte seg av retten de har til å forby innførsel av sæd fra råner som er vaksinert mot sjukdommen.

Vedlegg D, som er modellen for helsesertifikatet som skal følge med rånesæd som er gjenstand for samhandel mellom EU-land, endres i forhold til at det er gjort endringer i vedlegg B og C. I tillegg tilpasses formatet på sertifikatet til standarden som brukes i TRACES-systemet.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Rettsakten medfører endringer i forskrift av 17. juli 2003 nr. 972 om dyrehelsemessige vilkår for produksjon, import, eksport og bruk av rånesæd.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Rettsakten antas ikke å ha vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for noen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32012R0233 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 233/2012 av 16. mars 2012 om gjennomføring av Europaparlamentets- og Rådets gjennomføringsforordning (EF) nr. 999/2001 når det gjelder godkjenning av endret skrapesjukekontrollprogram i Danmark (vedlegg I kap I LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Danmark har fått innvilget sin søknad om endringer i sitt nasjonale skrapesjukeprogram. De kan dokumentere svært god status mhp skrapesjuke og ønsker nå å redusere antall dyr de skal teste årlig til minimumskravene som ligger i TSE-forordningen. Danmark har fra før fått innvilget tilleggsgaranti mhp skrapesjuke, jf. forordning (EF) nr. 546/2006.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring. Rettsakten medfører ikke administrative eller økonomiske konsekvenser for næringen eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0396 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2011/396/EU av 4. juli 2011 om godkjenning av et laboratorium i Japan til å utføre serologiske tester for å kontrollere effektiviteten av rabiesvaksiner (vedlegg I kap I LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten godkjenner et nytt laboratorium i Japan til å utføre serologisk testing av hund, katt og ilder for kontroll av antistoffer etter rabiesvaksinering. Laboratoriet er: Laboratory Departement, Animal Quarantine Service, Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries, 11-1, Haramachi, Isogo-ku, Yokohama, Kanagawa 235-0008, Japan.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Rettsakten medfører ikke behov for endring i norsk regelverk. Mattilsynets nettsider inneholder informasjon om både privat og kommersiell innførsel av hund, katt og ilder til Norge. Mattilsynets nettsider har en direkte lenke til Europakommisjonens oppdaterte liste over laboratorier som er godkjente for denne antistoffkontrollen. Listen, som tidligere var en del av regelverket, offentliggjøres fra 2010 av kun på nettet.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Rettsakten medfører at enda et laboratorium kan utføre serologisk testing for å kontrollere effektiviteten av rabiesvaksinasjon som kreves for innførsel av hunder, katter og ildere til EØS. Rettsakten bedrer dermed tilgangen på denne typen laboratorietjenester på verdensbasis. Rettsakten har neppe vesentlige administrative eller økonomiske konsekvenser for norske dyreeiere eller for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings-

og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-MILJØVERNDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapitel XV Farlige stoffer

32012R0412 Kommisjonsforordning (EU) nr. 412/2012 av 15. mai 2012 om endring av vedlegg XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Stoffet dimetylfumarat (DMF) er et biocid (aktivt stoff) som motvirker mugg som kan ødelegge kvaliteten på lærmøbler eller -fottøy under lagring eller transport i fuktig klima. DMF var i de fleste tilfeller fylt i små poser som var festet på innsiden av møblene eller lagt i skoeskene. DMF avga damp som impregnerte produktet og dermed beskyttet det mot mugg. Imidlertid påvirket stoffet også forbrukerne som kom i kontakt med produktene. DMF trengte igjennom tøyet og kom i kontakt med forbrukernes hud. DMF forårsaket smertefull kontaktdermatitt med kløe, irritasjon, rødme og brannså. I visse tilfeller ble det rapportert om pusteproblemer. Det viste seg særlig vanskelig å behandle dermatitten. Forekomst av DMF utgjorde således en alvorlig risiko.

Markedsføring og bruk av DMF i biocidprodukter ble derfor forbudt i EU/EØS ved direktiv 98/8/EF biociddirektivet og Kommisjonsforordning (EF) nr. 1451/2007 om den andre fasen av det 10-årige arbeidsprogrammet referert til i artikkel 16(2) i biociddirektivet. Produkter som produseres i EU/EØS kan ikke behandles med DMF. Imidlertid begrenses ikke importen av DMF-behandlede produkter til EU/EØS gjennom direktiv 98/8/EF. Kommisjonsbeslutning 2009/251/EF innførte bestemmelser om at produkter som inneholder DMF ikke kunne omsettes eller gjøres tilgjengelig på markedet. Beslutningen hadde en gyldighetsperiode på ett år. Denne beslutningen om forbud mot bruk av DMF er fornyet og forlenget ved tilsvarende beslutninger i 2010, 2011 og 2012. Samtidig ble det arbeidet parallelt med å få inn et permanent forbud av DMF i vedlegg XVII (om restriksjoner) i forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH. Ved Kommisjonsforordning (EU) nr. 412/2012 er nå dette forbudet mot DMF gjennomført i forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH ved at det er innført et nytt punkt (61) i vedlegg XVII til REACH-forordningen.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH er hjemlet i traktatens artikkel 95.
Rettslige konsekvenser: Forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH (registrering, vurdering, godkjenning og restriksjoner av kjemikalier) ble innlemmet i EØS-avtalen i mars 2008 og godkjent av Stortinget mai 2008. Norsk gjennomføringsforskrift ble fastsatt med virkning fra 30. mai 2008. Beslutning 2009/251/EF om DMF ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitebeslutning nr. 118/2010 og er gjennomført i norsk rett gjennom bestemmelser i produktforskriften. Gjennomføring av forordning (EU) nr. 412/2012 vil skje ved at bestemmelsene om DMF oppheves i produktforskriften og innføres i REACH-forskriften.

Økonomiske/administrative: Rettsaken anses å ikke ha økonomiske/administrative konsekvenser ut over arbeidet med en forskriftsendring av rent teknisk karakter. Rettsakten er vurdert til å omfattes av gruppe 2, det vil si rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH er innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett. Beslutningen 2009/251/EF om DMF er også innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett. Klima- og forurensningsdirektoratet (Klif) kunne vise til funn av DMF også i Norge blant annet i sofaer importert fra land utenfor EU. Klif vurderte at det var stor sannsynlighet for at stoffet også ble benyttet i andre produkter enn sofaer, som for eksempel sko/støvletter og ridehjelmer. Det er alvorlig at denne typen produkter finnes på markedet. Miljøverndepartementet ga derfor Klif i mars 2009 i oppdrag å snarest utarbeide regler om forbud mot DMF i tråd med bestemmelsene i beslutning 2009/251/EF. Disse reglene ble fastsatt ved forskrift om endringer i produktforskriften av 28. mai 2009 nr. 576. Det

var viktig å videreføre disse bestemmelsene i påvente av en permanent regulering av stoffet gjennom REACH-regelverket. Det er derfor svært positivt at det nå er innført et permanent forbud mot DMF i REACH-regelverket.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel III Luft

32011R0291 Kommisjonsforordning (EU) nr. 291/2011 av 24. mars 2011 om kritisk bruk av kontrollerte stoffer til laboratorie- og analytiske formål i EU, jf. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1005/2009 av 16. september 2009 om stoffer som bryter ned ozonlaget (vedlegg XX kap III MD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten, som ble vedtatt 24. mars 2011, er en utdyping/spesifisering av artikkel 10 til den reviderte forordning EC No 1005/2009. Den utdyper/spesifiserer artikkel 10(2) om essensiell bruk av andre kontrollerte substanser enn HKFK til bruk i laboratorier og til analyser. I artikkel 10 (2) er det vist til at Kommisjonen skulle fastsette nærmere regler for slik essensiell bruk av stoffene til laboratorieformål og analyse. Denne rettsakten beskriver disse.

Merknader

Forordning 291/2011/EU er hjemlet i artikkel 175 TFEU.

Forordning 1005/2009/EF er en revisjon av tidligere forordning av 21. juni 2000. Sistnevnte er implementert i norsk regelverk i produktforskriftens kapittel 6. Forordning 1005/2009/EF er ansett som EØS-relevant og akseptabel. Denne rettsakten supplerer forordning 1005/2009/EF og annekset. Forordning 291/2011/EU angir detaljert hvilke områder som er akseptert som essensiell bruk av stoffene til laboratorieformål og analyse, og hvilke bruksområder som ikke lenger vurderes som essensiell bruk. Områdene som er angitt bygger på beslutning XXI/6 til Partsmøtet under Montrealprotokollen, samt anbefalinger gitt av Montrealprotokollens tekniske og økonomiske panel (TEAP – Technical and Economic Assessment Panel). Annekset til forordning 291/2011/EU er noe mer restriktiv enn beslutningen i partsmøtet, ved at noen flere områder er angitt som ikke å være essensiell bruk. Omfanget av bruk av stoffene til laboratorieformål og analyse i Norge er svært begrenset.

Forordningen vil ikke medføre administrative og økonomiske konsekvenser av vesentlig betydning.

Klima- og forurensningsdirektoratet gir årlig mellom en og fem virksomheter tillatelse til denne type bruk av ozonreduserende stoffer. Disse virksomhetene blir berørt av det nye regelverket. Det er det samme regelverket som gjelder for øvrig i Europa, og det vurderes at det derfor ikke vil få uakseptable konsekvenser for de som berøres av endringen.

Rettsakten skal plasseres i gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010R0744 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 744/2010 om stoffer som bryter ned ozonlaget. Kritisk bruk av halon (vedlegg XX kap III MD gr2)

Sammendrag av innhold

EU vedtok 16. september 2009 en revidert forordning – (EF) nr. 1005/2009 om ozonreducerende stoffer. Den trådte i kraft 1. januar 2010 og erstatter forordning 2000/2037/EF. Rettsakten er et tillegg til forordning 1005/2009/EF. Vedlegget til rettsakten erstatter vedlegg VI i forordning 1005/2009/EF. Vedlegget gir spesifikke utfasingsdatoer for endelig utfasing av kritisk bruk av halon, primært innen militær sektor og sivil luftfart.

Merknader

Rettsakten er hjemlet i EF-traktatens miljøbestemmelse (art. 175), samt art. 133 om handel. Vedlegget som beskrev kritisk bruk av halon i forordningen fra 2000 (anneks VII) ble ikke endret i den reviderte forordningen av 2009 (anneks VI), men er nå endret gjennom denne forordningen 744/2010. Det er fastsatt en rekke årstall for når det skal være forbudt å bruke halon til det som i dag er definert som kritisk bruk, og dermed unntatt det generelle forbudet i forordningen. Utfasingsdatoene varierer fra 2010 (tidligste "cut-off date") til 2040 (seneste "end date") og omfatter først og fremst sivil og militær luftfart og bruk på skip, ubåter og overflatefartøy innen forsvaret. Halon brukes fortsatt til eksplosjonsundertrykkende formål i store fjellanlegg innen kraftproduksjon, men disse kraftselskapene arbeider nå med å fase ut halon til dette formålet. Etter utfasningsdatoene for kritisk bruk av halon i anneks VI i den nye EU-forordningen, vil det bli forbudt å bruke halon også til dette formålet fra 31. desember 2016. Etter denne dato må utstyret som inneholder halon settes ut av funksjon. Det er i henhold til forordningen tillatt å bruke halonanleggene fram til 31. desember 2020 for mobile slukkesystem, og fram til 2035-2040 for fastmonterte system.

Forordning 2000/2037/EF er gjennomført i produktforskriftens kapittel 6. Forordning 1005/2009 er foreløpig ikke inntatt i EØS-avtalen. Både forordning 1005/2009 og denne rettsakten går noe lengre enn EUs og Norges forpliktelser etter Montrealprotokollen om reduksjon og stans av forbruket av ozonreducerende stoffer. I Montrealprotokollen tillates fremdeles halon til kritisk bruk, som hovedsakelig er de bruksområdene som er angitt også i denne forordningen.

Rettsakten skal plasseres i gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet).

Sakkyndige instansers merknader

Norge har deltatt i ekspertgruppen som har behandlet dette i Brussel. Da spesialutvalget for miljø 16.06.2010 behandlet utkastet til revidert ozonforordning (forordning 1005/2009), var utkastet med vedlegg VI, svært likt rettsakten, men med noe strengere utfasingsregime.

Rettsakten har vært på høring hos de berørte partene, og forsvarets kompetansesenter og SAS har blant annet uttalt seg om utfasingen av halon. Forsvaret uttalte blant annet at kostnadene ved eventuell ombygging er akseptable.

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Landbruks- og matdepartementet, Olje- og energidepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009R1005 Europaparlaments - og rådsforordning (EF) nr. 1005/2009 av 16. september 2009 om stoffer som bryter ned ozonlaget (vedlegg XX kap III MD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten innebærer en mindre revisjon av tidligere forordning av 21. juni 2000 (2000/2037/EF). Rettsakten ble vedtatt i EU 16. september 2009 og trådte i kraft 1. januar 2010. Hovedformålet med de foreslåtte endringene fra Kommisjonen er å forenkle og omskrive rettsakten for å redusere unødvendig byråkrati og administrative kostnader, samt sørge for at den er oppdatert i tråd med endringene i Montrealprotokollen fra 2007. Størsteparten av utfasingsarbeidet rettsakten regulerer er allerede gjennomført. Endringene fra Kommisjonen adresserer også gjenstående utfordringer slik at ozonlaget restitueres innen rimelig tid.

Merknader

Rettsakten er hjemlet i EF-traktaten art. 175, samt art. 133 om handel.

Av de viktigste endringene er fastsettelse av utfasingsdatoer for kritisk bruk av halon (revisjon av annekse VII, jf. forordning 744/2010). Det er fastsatt en rekke årstall for når det skal være forbudt å bruke halon i forhold til det som i dag er definert som kritisk bruk, og som dermed er unntatt det generelle forbudet i rettsakten. Utfasingsdatoene varierer fra 2010 til 2040 og omfatter først og fremst sivil og militær luftfart og bruk på skip, ubåter og overflatefartøy innen forsvaret.

Utfasingsdatoen på produksjon av HKFK for eksport er videre fremskyndet fra 2025 til 2020. Endringene har ingen direkte konsekvenser for Norge ettersom det ikke produseres HKFK i Norge. Flere definisjoner har blitt endret. Dette gjelder blant annet definisjonene "reclamation" og "placing on the market". Videre er det fastsatt strengere krav til bruk av metylbromid i forbindelse med karantene og omlasting (Quarantine and Preshipment), hvorav bruken ikke skal overgå 210 ODP tonn (ozone depleting potential) per år i perioden 2010 til 2014. Endringene har ingen direkte konsekvenser for Norge ettersom metylbromid benyttes i svært liten grad.

Forordning 2000/2037/EF er gjennomført i produktforskriftens kapittel 6. Rettsakten går noe lengre enn EUs forpliktelser som følger av Montrealprotokollen om reduksjon og stans av forbruket av ozonreduserende stoffer.

Rettsakten skal plasseres i gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Landbruks- og matdepartementet, Olje- og energidepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Klima- og forurensingsdirektoratet har deltatt i styringskomitémøtene (Management Committee Meeting i DG Environment) i Brussel. I november 2008 sendte Klima- og forurensingsdirektoratet ut forespørsel til de næringene, blant annet sjøfartsnæringen, de antok ville bli berørt av de ulike utfasingsdatoene for halon. Det eneste bruksområdet innen skipsnæringen som defineres som kritisk bruk av halon, og dermed fortsatt er tillatt, er bruk av halon-1301 til eksplosjonsunderstykkende formål i bemannede rom i eksisterende lasteskip, hvor brennbare væsker og/eller gassutslipp kan forekomme. Etter utfasingsdatoene for kritisk bruk av halon i annekse VI i rettsakten, vil det bli forbudt å bruke halon også til dette formålet fra 31. desember 2016. Etter denne dato må utstyret som inneholder halon settes ut av funksjon.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XIX Generelle bestemmelser innen området tekniske handelshindringer

32012D0048 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2012/48/EU av 26. januar 2012 om forlengelse av gyldigheten av beslutning 2009/251/EF om et krav til medlemsstatene om å sørge for at produkter som inneholder biocidet dimetylfumarat ikke skal omsette etter gjøres tilgjengelig på markedet (vedlegg II kap XIX MD gr3)

Sammendrag av innhold

Bestemmelser i Kommissjonsbeslutning 2009/251/EF pålegger medlemsstatene å påse at produkter som inneholder biocidet dimetylfumarat ikke omsettes eller gjøres tilgjengelig på markedet. Beslutning 2009/251/EF ble vedtatt i samsvar med artikkel 13 i direktiv 2001/95/EF og beslutningen har en gyldighetsperiode på ett år. Det gis samtidig mulighet for forlengelse av gyldighetsperioden, da med ett år av gangen. Beslutning 2012/48/EU er en ny forlengelse av beslutning 2009/251/EF frem til 15. mars 2013.

Det ble arbeidet parallelt med en regulering av dimetylfumarat i vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH, men inntil den var vedtatt ble dimetylfumarat regulert gjennom beslutningen. Bakgrunnen for disse beslutningene var at møbler og fottøy, som var på markedet i flere medlemsland, forårsaket helseskader hos forbrukere (registrert i Frankrike, Polen, Finland, Sverige og Storbritannia). Tester viste at helseskadene var forårsaket av det kjemiske stoffet dimetylfumarat (DMF). DMF er et biocid som motvirker mugg som kan ødelegge kvaliteten på lærmøbler eller -fottøy under lagring eller transport i fuktig klima. DMF var i de fleste tilfeller fylt i små poser som var festet på innsiden av møblene eller lagt i skoeskene. DMF avga damp som impregnerte produktet og dermed beskyttet det mot mugg. Imidlertid påvirket stoffet også forbrukerne som kom i kontakt med produktene. DMF trengte igjennom tøy og kom i kontakt med forbrukernes hud. DMF forårsaket smertefull kontaktdermatitt med kløe, irritasjon, rødme og brannså. I visse tilfeller ble det rapportert om pusteproblemer. Det viste seg særlig vanskelig å behandle dermatitten. Forekomst av DMF utgjorde således en alvorlig risiko.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Beslutning 2012/48/EU er en forlengelse av beslutning 2009/251/EF som ble vedtatt i overensstemmelse med artikkel 13 i direktiv 2001/95/EF. Direktiv 2001/95/EF er hjemlet i traktatens artikkel 95. Beslutning 2009/251/EF ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitebeslutning nr. 118/2010.

Rettslige konsekvenser: Dimetylfumarat er regulert i produktforskriften og gjennomføring av beslutning 2012/48/EU vil ikke medføre behov for noen endringer i de aktuelle bestemmelsene i denne forskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser: Beslutning 2012/48/EU anses ikke å ha særskilte økonomiske og/eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Kommisjonsbeslutning 2012/48/EU er behandlet i spesialutvalget for handelsforenkling, og er funnet EØS-relevant og akseptabel. Kommisjonsbeslutning 2009/251/EF ble også behandlet i spesialutvalget for handelsforenkling og ble funnet EØS-relevant og akseptabel. Det er positivt at bestemmelsene vedrørende DMF forlenges.

-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIII Transport

Kapittel V Sjøtransport

32011R1286 Kommisjonsforordning 1286/2011 av 9. desember 2011 om vedtakelse av en felles metode for undersøkelse av ulykker og hendelser til sjøs, utviklet i henhold til artikkel 5 (4) i direktiv 2009/18 (vedlegg XIII kap V NHD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen fastsetter en felles framgangsmåte og standarder for undersøkelser av ulykker og hendelser til sjøs, og springer ut av direktivet om undersøkelser av sjøulykker (2009/18). Forordningen er ikke en sjekklister, undersøkelsene må gjøres etter inspektørens skjønn og opplæring i samsvar med den enkelte saks omstendigheter.

Dersom en ulykke eller hendelse skal undersøkes av flere medlemsstater i fellesskap, skal den staten som leder undersøkelsene utarbeide utkast til rapport. Forordningen inneholder ikke rapporteringsforpliktelser til Kommisjonen.

Merknader

Forordningen er gitt med hjemmel i direktiv 2009/18 om undersøkelser av sjøulykker. Det direktivet er gitt med hjemmel i EU-traktaten artikkel 80(2).

Kommisjonen har drøftet saken med ekspertgruppen COSS (Committee on safe seas and on the prevention of pollution from ships), og innholdet er i samsvar med gruppens oppfatning. Norge er representert i ekspertgruppen med representanter fra Sjøfartsdirektoratet og NHD.

Regler om undersøkelse av sjøulykker er tatt inn i sjøloven kapittel 17. Reglene er endret for å kunne gjennomføre direktiv 2009/18. Gjennomføring av forordningen kan gjøres ved forskrift, jf sjøloven § 486A. Rettsakten kan derfor grupperes i gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet). Forordningen i seg selv utløser neppe administrative eller økonomiske konsekvenser utover det som følger av enhver forskriftsprosess.

Gjennomføring av forordningen krever ikke lovendring, og artikkel 103-forbehold er derfor ikke nødvendig.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen ble sendt på høring 9. januar 2012 med svarfrist 26. januar, senere forlenget til 8. februar, til Statens havarikommisjon - Transport, Norges rederiforbund, Rederienes Landsforening, Kystverket, Sjømannsorganisasjonene og Sjøoffisersforbundet. Av de få høringsinstansene som ga tilbakemelding var det ingen som var negative.

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel I Kjøretøyer

32012R0347 Kommisjonsforordning (EU) Nr. 347/2012 av 16. april 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 med hensyn til kravene ved typegodkjenning av visse klasser av motorkjøretøyer når det gjelder avanserte nødbremsesystemer (vedlegg II kap I SD gr 2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 661/2009 av 13. juli 2009 omhandler vilkår for typegodkjenning av motorkjøretøyer, tilhengere med tilhørende systemer, komponenter og separate tekniske enheter, med tanke på generell sikkerhet. Forordningen ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning 40/2012. Av forordningens artikkel 10 følger det at motorkjøretøy i kategoriene M2, M3, N2 og N3 skal være utstyrt med avansert nødbremsesystem, AEBS (Emergency Braking Systems). Forordning (EU) 347/2012 gjennomfører forordning (EF) nr. 661/2009, og fastsetter spesifikke tekniske krav til AEBS og krav til hvordan dette skal være montert. Videre er testmetode beskrevet, samt hvilke kjøretøygrupper som omfattes av kravene forordningen oppstiller.

I forbindelse med utarbeidelse av forordning (EU) nr. 347/2012 er det foretatt en kost-nytteanalyse, og en vurdering av tekniske utfordringer knyttet til montering av AEBS. Denne viser at for kjøretøy som ikke har trykkluftmekaniske bremsesystemer og luftfjæring, vil kostnadene være høyere enn fordelene ved obligatorisk krav til montering av AEBS. I forordningen er dette omtalt som fase 1. I fase 2 er det tatt høyde for at AEBS innen 31. desember 2014 skal være obligatorisk for biler med hydrauliske bremsesystemer, dvs. M2 og N2, med totalvekt ikke over 8 tonn. Dette innebærer at det i første omgang bare vil bli påbud til krav om AEBS for kjøretøy som har trykkluftmekaniske bremsesystemer og luftfjæring (fase 2).

Følgende kjøretøy er derfor unntatt fra krav om AEBS:

- semitrailere i klasse N2 med totalvekt under 8 tonn
- M2 og M3 kjøretøyer i gruppe A, I og II,
- leddbusser i gruppe M3 klasse A, I og II.
- terrenggående kjøretøy i klasse M2, M3, N2, og N3.
- kjøretøy til spesielt bruk i klasse M2, M3, N2 og N3

Merknader

EU-hjemmel

Forordning (EU) nr. 374/2012 er en gjennomføringsforordning vedtatt av Kommissjonen med hjemmel i traktaten om den Europeiske Unions virkemåte (TEUV) artikkel 291.

Gjeldende rett

Forordning (EF) Nr. 661/2009 er inntil videre tatt inn i forskrift sav 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) § 6-3.

Norsk gjennomføring

Forordningen vil bli implementert i kjøretøyforskriften § 6-3 som er en overgangsbestemmelse inntil ny forskrift trer i kraft høsten 2012. Når den nye forskriften foreligger vil forordning 347/2012 bli implementert der.

Forordningen antas ikke å ha økonomiske konsekvenser for private eller for offentlige myndigheter i Norge. Forordningen vil heller ikke innebære administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å implementere rettsakten i norsk regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0351 Kommisjonsforordning (EU) nr. 351/2012 av 23. april 2012, som implementerer europaparlaments- og rådsforordning (EF) No. 661/2009, når det gjelder typegodkjenningskrav for kjørefeltvarsler (Lane Departure Warning, LDW) i kjøretøy (vedlegg II kap I SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) nr. 351/2012 implementerer forordning (EF) nr. 661/2009 om typegodkjenningskrav til kjøretøyers generelle sikkerhet, som krever at nye kjøretøy i klasse M2, M3, N2 og N3 (busser og lastebiler) skal være utstyrt med kjørefeltvarsler (Lane Departure Warning, LDW). Forordning nr. 351/2012 angir de detaljerte tekniske kravene og godkjenningsprosedyrene for slike kjørefeltvarslingssystemer. Videre gir forordningen unntak fra kravet om kjørefeltvarslingssystemer for visse typer kjøretøy som i utgangspunktet er omfattet av kravet i forordning nr. 661/2009. Dette gjelder i hovedsak spesialkjøretøy, og busser beregnet for stående passasjerer.

Kjørefeltvarslingssystemer skal varsle føreren av et kjøretøy dersom kjøretøyet uønsket er i ferd med å forlate kjørefeltet. Hensikten er å hindre trafikkuulykker. Kravet er basert på optisk detektering av kantlinjer, og vil antas å bedre trafikksikkerheten i Norge.

Merknader

EU-hjemmel

Forordning (EU) nr. 351/2012 er en gjennomføringsforordning vedtatt av Kommissjonen med hjemmel i traktaten om den Europeiske Unions virkemåte (TEUV), artikkel 291.

Gjeldende rett

Forordning (EF) nr. 661/2009 er inntil videre tatt inn i forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) § 6-3.

Norsk gjennomføring

Forordningen vil bli implementert i kjøretøyforskriften § 6-3 som er en overgangsbestemmelse inntil ny forskrift trer i kraft høsten 2012. Når ny forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil foreligger, vil forordning 351/2012 bli implementert der.

Norge har ingen produsenter av kjøretøy som blir rammet av kravet. Det antas derfor at implementeringen av forordningen ikke vil ha økonomiske konsekvenser for norske aktører. Den vil heller ikke ha administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å endre forskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.